

NOWINY RZESZOWSKIE

Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!

ORGAN KRAJOWY ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 44 (2083) — Rzeszów, wtorek 21 lutego 1956 r.

W dalszym ciągu obrad XX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego przemawiali m. in. towarzysze:

G. M. MALENKOW i W. M. MOŁOTOW

Skrót przemówienia tow. G. M. Malenkowa zamieszczamy na stronie 3

Skrót przemówienia tow. W. M. Mołotowa podajemy na stronie 4

Uczestnicy XX Zjazdu KPZR w dalszym ciągu dyskutowali nad referatem sprawozdawczym KC i Centralnej Komisji Rewizyjnej ♦ **Przemówienia powitalne wygłosili D. N. Aidit, J. Cedenbal, D. Ibarruri i V. Codovilla**

OBRADY XX ZJAZDU KPZR TRWAJĄ

MOSKWA (PAP). Na porannym posiedzeniu w dniu 20 bm. przewodniczył tow. M. A. Jasnów. W dalszym ciągu toczyła się dyskusja nad referatami sprawozdawczymi KC KPZR i Centralnej Komisji Rewizyjnej KPZR.

Pierwszy zabrał głos tow. I. D. Mustafajew (azerbejdżańska organizacja partyjna). W okresie sprawozdawczym — oświadczył on — Komitet Centralny odważnie wysuwał i twórczo rozwiązywał żywotnie ważne problemy dalszego rozwoju gospodarczego i kulturalnego naszej ojczyzny.

Następnie tow. D. N. Aidit przekazał Zjazdowi pozdrowienia od Komunistycznej Partii Indonezji. Zebrani serdecznie powitali mowę.

Przebieg między Związkiem Radzieckim a Indonezją — powiedział Aidit — jest wielka i obyczajnie narodów na siebie różni. Jednakże wspólność celów i wspólna walka o pokój i wolność ludzkości zbliżyły narody Indonezji i Związku Radzieckiego.

W imieniu Mongolskiej Partii Ludowo-rewolucyjnej i mas pracujących Mongolskiej Republiki Ludowej wygłosił przemówienie powitalne, witały długotrwałymi oklaskami tow. J. Cedenbal.

Na posiedzeniu popołudniowym XX Zjazdu KPZR kontynuowana była dyskusja nad referatami sprawozdawczymi Komitetu Centralnego KPZR i Centralnej Komisji Rewizyjnej KPZR. W dyskusji zabrał głos: A. N. Szelepin (sekretarz KC WLKSM), F. I. Dubkowiec (czekaska organizacja partyjna), A. M. Pankratowa (mołdawska organizacja partyjna) i P. I. Doronin (smoleńska organizacja partyjna).

W imieniu Komunistycznej Partii Hiszpanii przemówienie powitalne wygłosiła Dolores

Ibarruri, zaś w imieniu Komunistycznej Partii Argentyny — V. Codovilla.

Następnie zgłoszony został wniosek w sprawie zamknięcia dyskusji nad referatami.

Zjazd jednogłośnie powziął uchwałę w pełni aprobatyczną i polityczną i praktyczną działalność KC KPZR.

Zjazd utworzył komisję pod przewodnictwem N. S. Chruszczowa w celu przygotowania rezolucji XX Zjazdu w sprawie referatu sprawozdawczego KC KPZR. Podjęto także uchwałę w sprawie zatwierdzenia sprawozdania Centralnej Komisji Rewizyjnej KPZR.

21 lutego Zjazd będzie kontynuował obrady.

W salach Związku Nauczycielstwa Polskiego w Warszawie obradował Ogólnopolski Zjazd Bibliotekarzy.

Na zdjęciu: Uczestnicy Zjazdu Aniela Dubis, kierowniczka biblioteki WRN w Krakowie oraz Zofia Wojewódzka — kierowniczka biblioteki ZZ Energetyków w Krakowie oglądają wystawę książek zorganizowaną z okazji Zjazdu.

CAF — fot. Pleńkowski.

Pismo powitalne Józefa Broz-Tito do XX Zjazdu KPZR

W dniu 18 lutego w toku obrad XX Zjazdu KPZR odczytane zostało następujące pismo powitalne Józefa Broz-Tito do XX Zjazdu.

DRODZY TOWARZYSZE!

Pragnę w imieniu Związku Komunistów Jugosławii i Socjalistycznego Związku Ludu Pracującego przekazać XX Zjazdowi KPZR pozdrowienia oraz szczerze życzenia sukcesów i owocnej pracy dla dobra waszego wielkiego socjalistycznego kraju, dla dobra dalszego pokojowego rozwoju międzynarodowych stosunków i współpracy.

Jestem przekonany, że Zjazd wasz będzie miał doniosłe znaczenie nie tylko wewnątrz kraju — w dziedzinie dalszej budowy i umocnienia ZSRR, lecz także w dziedzinie polityki zagranicznej w sensie utrwalenia pokoju i pokojowego rozwiązania różnych problemów spornych niepokojących jeszcze dziś świat ze względu na swą ostrość i aktualność oraz stwarzających konieczność zjednoczenia i umocnienia wszystkich przodujących sił na świecie, aby zapobiec nowym konfliktom zbrojnym i zniszczeniom, które pociągłyby za sobą potworne skutki dla całej ludzkości.

Dziś my, w naszym kraju, wiemy dobrze, jak olbrzymie sukcesy osiągnęliśmy w dziedzinie przemysłowego rozwoju kraju, i my, którzy widzieliśmy swego czasu zacończenie waszego olbrzymiego kraju, możemy najlepiej ocenić, jak gigantycznej pracy musieli dokonać narody ZSRR, a ile leninowskiej konsekwencji, hartu i wytrwałości musieli wykazać komuniści, aby osiągnąć te wielkie rezultaty. Nasze własne doświadczenie, nasze wysiłki, trudności i najrozmaitsze przeszkody w dziedzinie budownictwa socjalistycznego uczy nas szerszej oceny waszych trudności oraz wszystkich trudności, jakie musieliście przezwyciężyć, aby osiągnąć dzisiejszy wysoki poziom rozwoju.

Od czasu wizyty w naszym kraju waszych przywódców — towarzyszy Chruszczowa, Bułganina i Mikołajowa w roku 1955, od uchwalenia tak ważnej deklaracji bełgradzkiej nastąpił nowy okres w rozwoju stosunków między naszymi dwoma krajami i naszych stosunków z pozostałymi krajami demokracji ludowej; jednocześnie wywarło to poważny, dodatni wpływ na rozwój stosunków międzynarodowych zarówno w sensie umocnienia sił pokoju, jak i w sensie stopniowego przywrócenia zaufania i zrozumienia między narodami oraz zmniejszenia napięcia i obaw przed nową wojną w ogóle.

Uważam, że nie możemy jeszcze bynajmniej być zadowoleni z sytuacji międzynarodowej, ale można z całą pewnością stwierdzić, że głos pokoju zagłusza coraz bardziej niektóre wojownicze wystąpienia.

Kończąc, towarzysze, uważam, że możemy być zadowoleni, że stopniowej i stałej poprawy naszych stosunków i że właśnie taka stopniowa droga jest najlepsza dla przywrócenia trwałego wzajemnego zaufania i współpracy, a jednocześnie daje możliwość usuwania w codziennej praktyce tych wszystkich elementów, które mogłyby przeszkodzić pogłębieniu naszego wzajemnego zaufania.

Uczestnicy Zjazdu powitali list Józefa Broz-Tito huczynymi długo niemilkającymi oklaskami.

Trwały pokój jest możliwy

(TELEFONEM Z MOSKWY OD SPECJALNEGO WYSLANNIKA AR)

Obserwatorowi prac XX Zjazdu pod koniec każdego dnia wydaje się, że właściwie ten dzień był najciekawszy. Nieraz prowadzimy na ten temat rozmowy z towarzyszami. Dzień następny przekonuje jednak, że nie tak łatwo jest z tym „naj”. Ale wolno chyba stwierdzić, że dzień sobotnich obrad Zjazdu zasługuje na szczególną uwagę opinii publicznej.

Jedną z głównych spraw, która od początku Zjazdu interesuje wszystkich, jest sprawa nieuchronności wojny i możliwości zapewnienia ludzkości trwałego pokoju. Omawiając to kapitalne zagadnienie, tow. Mołotow wskazał, że pokojowe współistnienie systemu kapitalistycznego z socjalistycznym postawiła na porządku dziennym historia. Oczywiście istnieje wiele zagadnień spornych. Sprawa sprowadza się do tego, jak je rozwiązać, czy w drodze wojny, jak chcą niektórzy politycy imperialistyczni, czy też w drodze rokowań, jak pragnie obóz socjalizmu. 80 milionów ofiar zabitych i rannych, które pochłonęły dwie wojny światowe i perspektywa jeszcze straszniejszych zniszczeń, jeszcze większych ofiar, które przyniosłaby wojna atomowa, nakazują uczynić wszystko dla jej uniknięcia. Wprawdzie imperializm rodzi wojny, ale jednocześnie w dobie współczesnej powstały warunki trwałego pokoju, narodziły się i narastają nadal poważne siły społeczne, które są w stanie zniweczyć niebezpieczeństwo wojny. Dlatego też myśl o jakimś fatalizmie wojennym jest nieuzasadniona.

Jakie są czynniki uzasadniające naszą tezę? Towarzysze!

Mołotow przypomniał słowa Lenina, który stwierdził, że wojna wprowadzi ogłupia wielu ludzi, ale równocześnie otwiera oczy nowym milionom na prawdziwe jej źródła i aktywizuje je do walki przeciwko wojnie. Jakże wymowna ilustracją słuszości tych słów są współczesne nam dzieje. Po drugiej wojnie światowej nastąpiła istotna zmiana w sytuacji krajów Europy i Azji. Rozszerzył się obóz socjalizmu. Powstała potężna siła nieznaną dawnym dziejom. Nie

(Ciąg dalszy na str. 2)

Dzień naszego województwa

SKUTECZNIE walczyli z mrozami o utrzymanie normalnego toku pracy

(e) Silne mrozy zahamowały normalny tok prac w wielu przedsiębiorstwach i zakładach pracy. M. in. w Przedsiębiorstwie Geologiczno-Wiertniczym Przemysłu Naftowego w Jasle, przerwano wiercenia w lutym, gdyż pompy półczekowe i połączenia rurowe zamrzęły, a stal pekała przy skreśnianiu kluczami maszynowymi. W szesciu kopalniach rodzi wojny, ale jednocześnie w dobie współczesnej powstały warunki trwałego pokoju, narodziły się i narastają nadal poważne siły społeczne, które są w stanie zniweczyć niebezpieczeństwo wojny. Dlatego też myśl o jakimś fatalizmie wojennym jest nieuzasadniona.

Załoga rzeszowskiego węzła PKP, pomimo iż była przygotowana na okres silnych mrozów, musiała pokonać wiele trudności, aby przywrócić normalną pracę na stacji. Np. do dnia 17 bm. stacja była „zakorkowana”. Stan ten spowodowany był m. in. brakiem parowozów, które z powodu zawiei śnieżnych nie wracały planowo do parowozowni. Poważny procent załogi konduktorskiej choruje. Mimo to praca na stacji idzie już normalnie. Zawdzięczamy to m. in. wysiłkom pracowników zespołu dyżurnego ruchu Stanisława Wiśniewskiego i ustawiaacza Chmiela, którzy przetoczyli w dniu 17 bm. 747 wagonów oraz rozformowali 6 pociągów i sformowali 8 pociągów. Dużo ofiarności w tym ciężkim okresie wykazali pracownicy ekspedycji towarowej przy załadunku i wyładunku drobnicy towarowej. Na wyróżnienie zasługują tu robotnicy: Mazurkiewicz, Worosz, Materna, Bak i inni.

POM Przysieki zakończył remonty

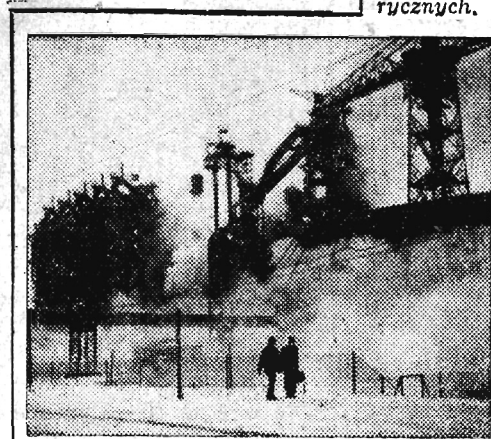
(r) Jako druga z kolei w województwie rzeszowskim załoga POM Przysieki (pow. Jasło) zameldowała o zakończeniu remontu maszyn i sprzętu rolniczego do wiosennej akcji siewnej.

Zawieje sparaliżowały komunikację samochodową

(i) Zawieje śnieżne sparaliżowały w ostatnich dniach prawie całkowicie wszelki ruch samochodowy na drogach naszego województwa. 20 samochodów ciężarowych PKS stoi zasypanych śniegiem na drodze między Rzeszowem a Sokołowem. Na tej samej oraz na innych trasach uwieczonych zostało także przez śnieg 12 autobusów rzeszowskiej Ekspozytury PKS. Sytuacja jest tym bardziej groźna, że plugi mechaniczne REDP w Rzeszowie uległy awariom i stoją na drogach nieczynne.

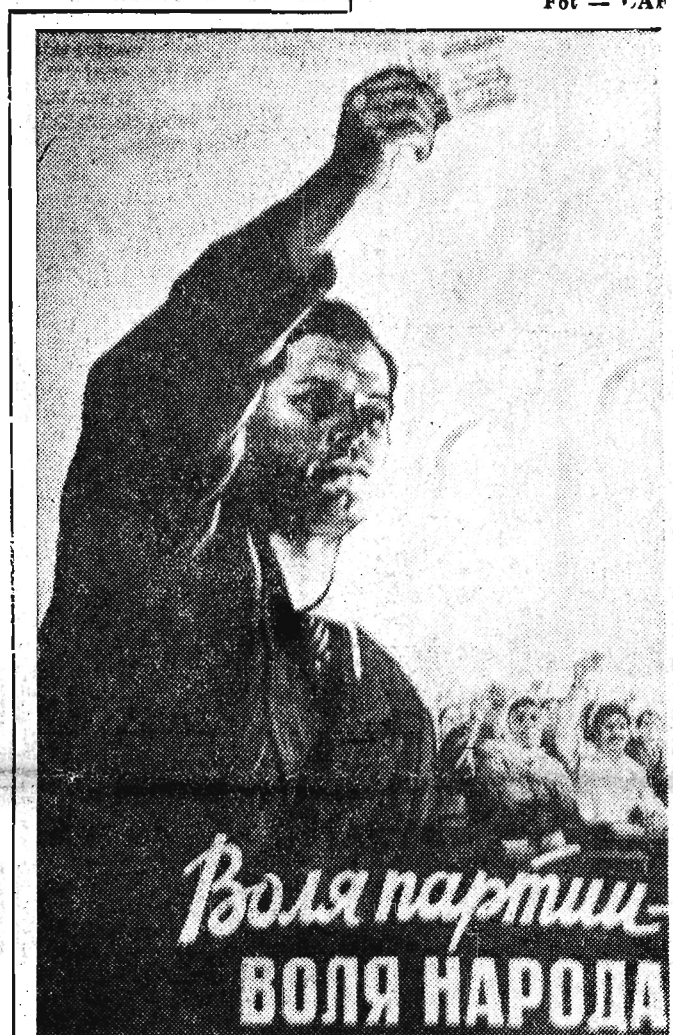
5 dni przestoju oto skutek nieterminowych dostaw

(e) W Sanockiej Fabryce Wagonów wykonano plan styczniowy w 103,8 proc. Mogłoby być jednak o wiele lepiej, gdyby nie 5 dni przestoju. To jest właśnie największą bolączką załogi. Fabryka Samochodów Ciężarowych w Starachowicach z reguły nie dostarcza w terminie podwozi. Tak było w planie 6-letnim i niestety niestety zapowłada się dostawa w pierwszych miesiącach planu 5-letniego. Nieterminowa dostawa podwozi uniemożliwiła pracownikom „Sanowagu” utrzymanie rytmicznej produkcji wskutek czego w końcowych dniach każdego miesiąca są oni zmuszeni nadrobić zaległości w drodze tzw. szturmów. Wynik takiego pośpiechu ujemnie odbija się oczywiście na jakości produkcji.

Mimo bardzo niesprzyjających warunków atmosferycznych, załoga wielkich pieców w hucie im. Lenina do dnia 16 bm. wyprodukowała dodatkowo 1000 ton surówki ponad plan lutowy.

Fot-CAF

Na zdjęciu: Plakat wydany z okazji XX Zjazdu KPZR. Fot — CAF

Prasa światowa o XX Zjeździe KPZR

„Avanti“ (Włochy): „Rysem charakterystycznym Zjazdu jest to, iż w obradach poruszane są najistotniejsze problemy wywierające wpływ na losy ogromnej większości wszystkich ludzi“

Cała prasa światowa nadal z niesłabnącą uwagą i zainteresowaniem śledzi przebieg obrad XX Zjazdu KPZR. Wszystkie dzienniki zamieszczają obszernie sprawozdania i komentarze na ten temat.

RZYM (PAP). Dzienniki włoskie zamieszczają z przebiegu obrad XX Zjazdu KPZR szczegółowe korespondencje. Komentarze na temat obrad ukazują się codziennie na pierwszych stronach gazet.

Dziennik „Unita“ komentuje przemówienie W. M. Mołotowa, G. K. Zukoowa i L. M. Kaganowicza.

Dziennik „Avanti“ podkreśla w swym komentarzu, że „rysem charakterystycznym

Zjazdu jest to, iż w obradach poruszane są najistotniejsze problemy wywierające wpływ na losy ogromnej większości wszystkich ludzi. Czynnikiem jest to przy tym z nadzwyczajną, wywierającą potężne wrażenie prostotą, świadcząca o mocy i wierze we własne siły“.

Wychodzące z Mediolanu pismo finansowo-gospodarcze „Sole“ zamieszcza artykuł poświęcony tej części referatu N. S. Chruszczowa, w której mówi on o pokojowym współzawodnictwie dwóch systemów. Pismo stwierdza, że Zachód powinien się liczyć z tem plem rozwoju gospodarczego ZSRR, „nie ludząc się co do wysiłków, których wymagać będzie „pokojowe współistnienie“ ze światem komunistycznym“.

PEKIN (PAP). Dzienniki „Zenminzibao“, „Kuangzenzibao“, „Kuangminzibao“ i inne publikują obszernie artykuły na temat ostatnich przemówień wygłoszonych na XX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Dziennik „Zenminzibao“ stwierdza w artykule wstępnym, że referat sprawozdawczy Komitetu Centralnego KPZR jest dokumentem o ogromnym znaczeniu historycznym.

„Zostały w nim, na podstawie głębokiej marksistowsko-leninowskiej analizy, uogólnione sukcesy — pisze dziennik — jakie naród radziecki odniósł w budowie komunizmu, w walce o osłabienie napięcia międzynarodowego. Zostało w nim uogólnione

doświadczenie ruchu rewolucyjnego w różnych krajach. Sprawozdanie to jest przykładem twórczego rozwinięcia marksizmu-leninizmu. Historia wykazała, że XX Zjazd KPZR wskazał nie tylko drogę walce narodu radzieckiego, lecz także wytyczył linię dalszego nieustannego rozwoju międzynarodowego ruchu robotniczego“.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego — pisze dalej „Zenminzibao“ — jest źródłem natchnienia i organizatorem wszystkich zwycięstw narodu radzieckiego, jest ona wspaniałym przykładem dla partii komunistycznych i robotniczych innych krajów. Nie było jeszcze w dziejach partii, która wywarłaby tak ogromny wpływ na losy ludzkości i na rozwój historii. Pewność zwycięstwa Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego opiera się na tym, że jest ona uzbrojona w teorię marksizmu-leninizmu, że łączy ją ścisła więź z milionowymi masami ludowymi, że dzięki krytyce i samokrytyce bezustannie przezwycięża ona błędy i niedociągnięcia, że ściśle przestrzega zasady kolegiałności kierownictwa“.

Zapowiedź zjazdu przedstawicieli partii politycznych Afryki

PARYŻ (PAP). Jak donosi agencja France Presse, powołując się na prasę egipską, w Chartumie odbędzie się zjazd przedstawicieli partii politycznych krajów afrykańskich, na którym mają być reprezentowane wszystkie terytoria afrykańskie nie posiadające niezawisłości. Zjazd został zwołany w celu „zorganizowania jednolitego frontu oporu przeciwko imperializmowi w Afryce“.

Aresztowania w Hiszpanii

PARYŻ (PAP). Madrycki korespondent agencji France Presse podaje, że grupa byłych członków frankistowskiej „Falangi“, aresztowanych w ubiegłym tygodniu w związku z zaściankami na uniwersytecie w Madrycie, została tymczasowo zesłana na Wyspy Kanaryjskie.

Walka wyzwolenicza w Afryce północnej

PARYŻ (PAP). Jak donosi prasa francuska, w Algierze i Maroku trwają wciąż starcia między francuskimi siłami zbrojnymi a powstańcami marokańskimi i algierskimi.

W pobliżu Oranu powstańcy zniszczyli filtry wodociągowe. Przy czym wywiązała się strzelanina między żandarmerią francuską a powstańcami. W nocy z soboty na niedzielę oddział powstańców algierskich zaatakował miasteczko Condemendou w pobliżu Constantine i stoczył walkę z oddziałem francuskim. Dowódca oddziału francuskiego poległ. Straty po stronie powstańców wynoszą trzech zabitych.

W pobliżu miasta Algieru doszło do starcia między większym oddziałem wojsk powstańczych a żandarmerią francuską. Jak podaje korespondent Reutersa, powstańcy stracili 20 żołnierzy, a Francuzi — 8.

SUKCES greckich sił postępowych w wyborach do parlamentu

LONDYN (PAP). 19. II. br. w Grecji odbyły się wybory do parlamentu. Według doniesień agencji zachodnich, mimo ulewnej deszczu, jaki padał w Atenach i w Grecji południowej, w wyborach wzięło udział około 70 procent uprawnionych do głosowania. Po raz pierwszy w historii Grecji prawo głosu miały kobiety.

Pierwsze niekompletne dane z 815 okręgów wyborczych (na ogólną ilość 8460), mówią o nieznacnej przewadze rządowej Unii Narodowo-Radykalnej, która uzyskała 134.036 głosów, nad Zjednoczeniem Demokratycznym — 133.050 głosów. Jak wiadomo, Zjednoczenie Demokratyczne jest koalicją wyborczą greckich partii opozycyjnych i postępowych.

Nadchodzące stopniowo w ciągu dnia wyniki głosowania z pozostałych okręgów wyborczych byłyby pomyślne dla premiera Kar-

amanlisa i jego Unii Narodowo-Radykalnej.

W 1.767 okręgach wyborczych, w których najwcześniej obliczono głosy, Zjednoczenie Demokratyczne zdobyło 352.674 głosy, a Unia Narodowo-Radykalna — 309.536. Rozgłoszenia w Atenach, która bez przerwy nadawała komunikaty o wyborach i pierwszych ich rezultatach, o godzinie 22 przerwała nagłe — na polecenie ministra spraw wewnętrznych — ogłaszanie tych wiadomości i — jak podaje agencja United Press — „przerwała się na muzykę“.

Według ostatnich, wciąż jeszcze niekompletnych danych, pochodzących z 5.021 okręgów wyborczych, Zjednoczenie Demokratyczne zdobyło tam 993.529 głosów, a Unia Narodowo-Radykalna — 892.273, czyli o 101.256 głosów mniej.

Zwycięstwo zjednoczenia demokratycznego będzie jednakże ograniczone przez reakcyjną ordynację wyborczą, która odbiega od zasady proporcjonalności.

Mimo tej ordynacji oraz mimo że rezultaty wyborów są jeszcze niezupełne, już teraz można mówić o wielkim sukcesie greckich sił postępowych, zgrupowanych w Zjednoczeniu Demokratycznym.

Jak oświadczyli przedstawiciele Zjedn. Demokratyczn. oficerowie armii greckiej, którzy przyprowadzili swoich żołnierzy do lokali wyborczych przeszkadzali im w swobodnym składaniu kart wyborczych. Oficerowie ci starali się odbierać swym podkomendnym karty wyborcze w wypadku, gdy żołnierze chcieli głosować na Zjednoczenie Demokratyczne.

TURYŚCI RADZIECCY WE WŁOSZECH

Na zdjęciu: Na przejażdżce gondolą po Canale Grande w Wenecji. Fot — CAF

Trwały pokój jest możliwy

(Ciąg dalszy ze str. 1)

ma na świecie państwa, które mogłyby rozpocząć wojnę przeciwko ZSRR, lub innemu krajowi naszego obozu, z jakąkolwiek szansą na zwycięstwo. Dziś obóz socjalizmu ma wszelkie warunki materialne i techniczne, by stawić czoła każdej agresji. A obok naszego obozu wyrasta potężna siła krajów stanowiących „strefę pokoju“ i egarniający cały świat ruch w obronie pokoju.

Ogromne znaczenie dla utrwalenia pokoju ma osłabienie napięcia międzynarodowego. Przede wszystkim doniosła jest pod tym względem rola wielkich mocarstw, a w tej dziedzinie wiele zależy od stosunków między ZSRR i Stanami Zjednoczonymi. Znaleźnieniu wspólnego języka służy propozycja skierowana przez tow. Bułganina do prezydenta Eisenhowera. Wprawdzie rząd Stanów Zjednoczonych odrzucił ten projekt, ale i w Stanach Zjednoczonych — powiedział tow. Mołotow — są ludzie pragnący pokoju, dlatego też można mieć nadzieję, że układ między ZSRR a Stanami Zjednoczonymi będzie jednak zawarty. Tow. Mołotow spodziewa się poprawy stosunków z Anglią w związku z przewidywaną wizytą przedstawicieli ZSRR, jak również podkreśla, że ZSRR uwzględniają deklarację nowego rządu francuskiego postera się psonać naprzód sprawę rozbrojenia.

Olbrzymie znaczenie dla odwrócenia niebezpieczeństwa wojny — stwierdził tow. Mołotow — ma zlikwidowanie rozłamu w szeregach klasy robotniczej. Jedność socjalistów i komunistów w walce o pokój musi się znaleźć w centrum uwagi jednych i drugich. Rozbicie jednolitej klasy robotniczej umożliwiło już w przeszłości wybuch drugiej wojny. Tam, gdzie idzie o sprawę wojny czy pokoju, nie mogą mieć decydującego znaczenia jakiegokolwiek zagadnienia dzielące oba te kierunki.

Jone było również przemówienie marszałka Związku Radzieckiego, tow. Zukoowa. Zameldował on Zjazdowi, że uchwała rządu w sprawie redukcji sił zbrojnych w ZSRR o 640 tys. ludzi została całkowicie wykonana, że o 10 miliardów rubli zmniejszono wydatki wojskowe. Podobnie inne kraje obozu socjalizmu obniżyły liczebność swoich wojsk o 180 tys. ludzi. To jest materialny wkład naszego obozu do polityki odprężenia międzynarodowego. Ale, główne państwa kapitalistyczne nie zrezygnowały z wysiłku zbrojeń. Blok państw atlantyckich wypowiedział się za wprowadzeniem u siebie broni atomowej. Uzbierają one armie zachodnioleniwickie nie wylczając uzbrojenia atomowego. Tow. Zukoow wskazał, że zachodnio-niemiecki generał Heusinger domagał się umożliwienia nowym formacjom niemieckim udziału w walkach w Algierze i Maroku w celu nabrania doświadczenia bojowego.

Tow. Zukoow poinformował Zjazd o kierunku rozwoju sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych. Koncentrują one uwagę na wszelkiego rodzaju broni atomowej i lotniczej, które mogłyby działać z baz znajdujących się wokół ZSRR. Sojusznicy USA mają dostarczyć wojsk lądowych i pomocniczych. Ostatnio sztab amerykański wypowiada się za stosowaniem broni atomowej w operacjach taktycznych na polach bitew poza Ameryką. Ma to na celu uchronić Stany Zjednoczone od ataków atomowych. Lecz dziś — powiedział tow. Zukoow — nie można już wojować bez niebezpieczeństwa kontruderzenia. Kto chce wojować, musi być przygotowany na odebranie takich samych lub jeszcze silniejszych ciosów. ZSRR nikomu nie zagraża, ale ponieważ brak dotychczas porozumienia w sprawie rozbrojenia i bezpieczeństwa, musi on mieć takie siły zbrojne, aby żadna prowokacja nie była dla niego zaskoczeniem. Jeśli sytuacja ulegnie odprężeniu ZSRR zdecydowanie jest przeprowadzić dalsze redukcje zbrojeń.

Przez wszystkie przemówienia wygłoszone na XX Zjeździe przebiega z ogromną siłą, głębokie przekonanie o możliwości zaoszczędzenia światu strasznych ofiar wojennych, o możliwości uczynienia z lat, które są przed nami — ery pokoju. Pod tym m. in. hasłem XX Zjeźd przejdzie niewątpliwie do historii nie tylko Związek Radziecki, ale całej ludzkości.

JACEK GROSZKIEWICZ

Ze świata

Z NRF BONN. Jak podaje zachodni-niemiecka agencja prasowa DPA, w Kairze został parafowany 18 lutego układ handlowy i płatniczy między Egiptem a Niemiecką Republiką Federalną. Parafowanie układu nastąpiło po rozmowach, jakie od kilku tygodni prowadziła delegacja handlowa NRF z przedstawicielami Ministerstwa Handlu Zagranicznego Egiptu.

Z FRANCJI PARYŻ. Zmarł tu, w wieku 86

lat, Gustave Charpentier, kompozytor francuski, urodzony 25 czerwca 1860 roku w Dieuze, autor opery „Louise“ i szeregu innych utworów muzycznych.

Z W. BRYTANII LONDYN. W pobliżu brzołów Szkocji zderzyły się dwa statki angielskie — „Corchester“ i „City of Sydney“ Wskutek zderzenia „Corchester“ o pojemności 2.300 ton zatonął. Część załogi uratowano, jednakże 8 marynarzy tego statku utonęło. (PAP)

Międzynarodowy dzień walki z kolonializmem

U kresu kolonializmu

Gdy Lenin mówił o tym, że nadejdzie okres, w którym na ród Wschodu wezmą czynny udział w decydowaniu o losach całego świata, wielu ludzi było skłonnych traktować to jako „wróżbiarską przepowiednię“. I rzeczywiście trzeba było dysponować ogromnym zasobem wiedzy o prawach rozwoju społecznego, by zrozumieć nieuchronność historyczną zawartą w tych słowach Lenina. Kolonizatorzy mocno i pewnie siedzieli wówczas w Chinach, Indiach i Burmie, Indonezji, Egipcie, Syrii, Libanie, Sudanie, w krajach afrykańskich i w Ameryce Łacińskiej.

W ciągu minionego dziesięciolecia gruntownie zmieniła się polityczna mapa świata. Tam, gdzie nie tak dawno jeszcze powiewały flagi metropolii, zatknięto narodziły się państwa, wyzwolonych państw. Słowa Lenina o roli narodów Wschodu stały się rzeczywistością. Wyzwoliły się wielkie Chiny. Do rządu mocarstw wysunęła się Republika Indyjska, powstały niepodległe państwa: Burma, Indonezja, Egipt, Sudan, Syria, Liban i inne. Zaczął się proces kształtowania narodowej odrębności ludów Czarnej Afryki. Wzrasta ruch narodowo-wyzwolenczy w krajach Ameryki Łacińskiej, narasta bunt przeciwko narzuconej im roli agrarnosurowcowych przybudówek imperialistycznych potęg.

I dlatego dzień 21 lutego w roku 1956 — Międzynarodowy Dzień Walki z Kolonializmem — to nie tylko rocznica, która przypomina, że jednym z najbardziej palących problemów współczesnej doby jest jak najszybsza i całkowita likwidacja haniebnego systemu kolonializmu.

W czym zawiera się ogólnoswiatowe znaczenie tego faktu? Przede wszystkim w tym, że młode państwa zarówno azjatyckie jak i arabskie, umac-

niają swą wolność polityczną, sprawę pokoju, a nie wojny, sprawę postępu, a nie wstępnictwa. To obwieściła światu konferencja bandungska, to potwierdza codziennie praktyczna działalność na arenie międzynarodowej młodych państw tych krajów.

Czy świat imperialistyczny godzi się z gwałtownym kurczeniem się kolonialnego zaplecza? Wiemy, że nie. Wojny w Korei, Indochinach i Indonezji pokazały jednakże, że okres „polityki kanonierek“ minął bezpowrotnie, że dziś imperia liści, nawet przy użyciu siły zbrojnej, nie są w stanie zdławić walki narodo-wyzwo-

leńczej. Zachód sięga więc do nowych środków. Nowa taktyka tradycyjnej polityki „dziel i rządź“ polega z jednej strony na tzw. „pomocy“ dla krajów słabo rozwiniętych i na montowaniu agresywnych bloków militarnych — z drugiej.

W ten sposób usiłuje dziś świat imperialistyczny zmienionymi z konieczności metodami kształtować nowe formy staro kolonialnego ujarzmania i wyzysku. W ten sposób usiłuje neutralizować i unicestwić wolność polityczną wywalczoną przez byłe kolonie.

Wolność polityczna jest pierwszą i najważniejszą przesłanką prawdziwej niezawisłości. Ale tylko przesłanką. Prawdziwa niezawisłość następuje dopiero z chwilą osłabienia samodzielności ekonomicznej. Mocarstwa impe-

rialistyczne usiłują rozwój tego procesu hamować.

Poważną przeszkodą na drodze takiej polityki kolonialnej jest istnienie obozu socjalistycznego. My jesteśmy gotowi na warunkach równości i wzajemnych korzyści udzielać krajom słabo rozwiniętym koniecznej pomocy. Nasza gotowość i chęć korzystania z naszej pomocy przez kraje słabo rozwinięte sprawia, że imperialiści nie mogą dziś traktować narodów Wschodu wyłącznie z punktu widzenia kapitalistycznych zysków, że muszą kluczyć, a nieraz i uciekać wstecz. Nikt już nie może myśleć poważnie o cofnięciu przemian, jakie dokonały się wśród narodów Wschodu. Można co najwyżej opóźnić tylko tempo dalszego rozwoju, czas, w którym wolność polityczna tych krajów przejdzie o bazę ekonomiczną.

I właśnie dla przyspieszenia procesu osiągnięcia pełnej niezawisłości przez młode państwa Wschodu, ZSRR i kraje demokracji ludowej gotowe są udzielić im najszerzej pomocy w budowie własnego przemysłu, szkoleniu inteligencji technicznej, we wszystkich poczynaniach, które mają na celu ich rozwój gospodarczy, podniesienie stopy życiowej ich ludności.

To właśnie sprawia, że zarówno wyzwolone miliony ludzi jak i ci, których wyzwolenie jest sprawą dnia jutrzejszego — patrzą dziś na nasz obóz, na nas jako na tych, którzy uczciwie i bezinteresownie pomagamy im w odrobieniu wielowiekowego zacofania postawionego przez kolonizatorów; jako na tych, którzy stają z innymi narodami opierają na zasadach równości i równouprawnienia, którzy walczą przeciwko polityce kolonializmu i wojny.

D. Harnisz

ZIMA W TURCJI

W pobliżu miasteczka Catalca w Turcji został zasypany śniegiem pociąg, kurujący na linii Istanbül — Adrianopol. 280 pasażerów musiało zatrzymać się na okres ponad tygodnia w obozowiskach. Fot. — CAF

W Nicosii odbyła się demonstracja uczniów szkół średnich przeciw barbarzyńskiemu traktowaniu patriotów cypryjskich w obozach koncentracyjnych. Oddziały brytyjskie aresztowały wielu młodocianych demonstrantów.

Na zdjęciu: Grupa aresztowanych uczniów pod strażą. Fot — CAF

Energia elektryczna to podstawa nowoczesnej techniki i wzrostu wydajności pracy w gospodarce narodowej

(Przemówienie G.M. Malenkowa na XX Zjeździe KPZA) (skrót)

TOWARZYSZE! W referacie sprawozdawczym Komitetu Centralnego tow. N. S. Chruszczow podsumował wyniki wielkiej, twórczej pracy narodu radzieckiego, dokonanej pod wypróbowanym kierownictwem naszej partii komunistycznej w okresie od XIX Zjazdu.

Dla minionych lat charakterystyczną jest konsekwentnie prowadzona przez Związek Radziecki polityka rozwoju kontaktów i pokojowych stosunków ze wszystkimi państwami. Pokojowa inicjatywa i konsekwentnie pokojowa polityka Związku Radzieckiego doprowadziły do znacznego umocnienia pozycji ZSRR i całego obozu socjalizmu na arenie międzynarodowej.

W dziedziny życia wewnętrznego kraju dla minionego okresu charakterystyczny był nowy rozwój gospodarki narodowej i wzrost dobrobytu materialnego ludzi radzieckich.

Wyniki rozwoju gospodarki narodowej w okresie od XIX Zjazdu Partii świadczą, że tempo rozwoju gospodarki narodowej ZSRR w dalszym ciągu znajduje się na poziomie, jakiego nie mają kraje kapitalistyczne. Sukcesy osiągnięte przez Związek Radziecki są zaiste ogromne.

Sukcesy te zawdzięczamy codziennej trosce naszej partii i jej Komitetu Centralnego, trosce o wszechstronny rozwój przemysłu ciężkiego, będącego podstawą podstaw rozwoju wszystkich gałęzi gospodarki narodowej i dalszego podnoszenia dobrobytu materialnego i kulturalnego ludzi radzieckich. Linia, którą wytycza przeważający rozwój przemysłu ciężkiego — była, jest i pozostaje linią generalną naszej partii.

Tow. N. S. Chruszczow w referacie sprawozdawczym nie tylko podsumował wielkie wyniki przebytej drogi, lecz również wytyczył ogromne zadania, jakie stoją przed naszą partią i narodem radzieckim.

Referat wytycza drogi dalszego umocnienia materialno-technicznej bazy komunizmu, stawia główne zadania rozwoju sił wytwórczych na-

szego kraju, wyłuszcza niezwykle ważne posunięcia partii zmierzające do dalszego podniesienia poziomu życia materialnego i kulturalnego ludzi radzieckich.

Co się tyczy wewnętrznego życia partii, to nie ulega wątpliwości, że w całej partii powitano z ogromnym zadowoleniem doniosłe kroki podjęte przez KC w okresie sprawozdawczym, które zmierzały do zdecydowanego usunięcia poważnych anomalii w życiu partyjnym i w metodach kierownictwa partyjnego, do zapewnienia ścisłej realizacji opracowanych przez W. I. Lenina zasad kierownictwa partyjnego i norm życia partyjnego, do jak najściślejszego przestrzegania najwyższych zasad kierownictwa partyjnego — kolegiałości kierownictwa.

Nasza partia jest silna i potężna dzięki zwartości swych szeregów, dzięki nierozdzielnej więzi z narodem. Jesteśmy przekonani o trwałości i wyższości naszego ustroju i dlatego śmiało rozwijamy krytykę i samokrytykę. Najważniejszą sprawą dla naszej partii są interesy narodu. Wszystko inne musi być temu podporządkowane. Zaskąga Komitetu Centralnego jest to, że kierując się zasadami leninowskimi, mając na celu dobro naszej wspólnej sprawy wykrywa błędy, niezależnie od tego, kto by je popełnił, stanowczo i sprawiedliwie koryguje każdego, kto popełnia te błędy, bez względu na osobę.

Wrogowie Związku Radzieckiego zawsze marzyli o rozprężeniu w sferach partii komunistycznej i w jej kierownictwie. Jednakże ich rachuby na rozbieżności wśród nas kończą się zawsze dotkliwym zawodem.

Oto i dzisiaj napływająca na naszym Zjeździe prawdziwie bolszewicka atmosfera zwartości i jedności partyjnej, oparta na zasadach leninowskich, napawa każdego z nas ogromną otuchą i wiarą w przyszłość.

w XIX Zjazdu w sprawie pięcioletniego planu 5-letniego przewidywały wzrost produkcji przemysłowej o 70 proc., a wzrost produkcji energii elektrycznej — o 80 proc.

W praktyce zaś wzrost globalnej produkcji przemysłowej i wzrost produkcji energii elektrycznej był jednakowy i wyniósł 85 proc., tj. w pięcioletniej pięciolatce wzrost produkcji

Związek Radziecki posiada wszelkie niezbędne warunki aby w historycznie krótkim okresie dogonić i prześcignąć Stany Zjednoczone w dziedzinie produkcji energii elektrycznej

Nakreślone w referacie sprawozdawczym perspektywy i przedstawiony przez Komitet Centralny XX Zjazdu Partii projekt dyrektyw w sprawie szóstego planu pięcioletniego oznaczają wielki krok naprzód w zakresie elektryfikacji naszego kraju. Produkcja energii elektrycznej wzrosła w ciągu pięcioletnia o 150 miliardów kWh.

Przy zwiększeniu produkcji przemysłowej w roku 1960 o 65 proc., przy wzroście produkcji działów grupy „a” o 70 proc. i zwiększeniu produkcji przemysłu budowy maszyn i przemysłu metalowego o 80 proc., zaplanowano wzrost produkcji energii elektrycznej o 88 proc.

Takie tempo rozwoju energetyki umożliwi intensywniejszą elektryfikację wszystkich gałęzi gospodarki narodowej i zapewni wzrost nasycenia pracy w przemyśle energią elektryczną o 65 proc., przy przewidzianym wzroście wydajności pracy w przybliżeniu o 50 proc.

W naszych planach w zakresie elektryfikacji nie możemy nie liczyć się z faktem, że w chwili obecnej ZSRR, jak wiadomo, pozostaje w tyle za Stanami Zjednoczonymi, jeśli chodzi o poziom produkcji energii elektrycznej.

Na początku pierwszej pięcioletki produkcja energii elektrycznej w Związku Radzieckim była 1,9 raza mniejsza niż we Włoszech, 2,6 raza mniejsza niż we Francji, 3 razy mniejsza niż w Anglii, 3,6 raza mniejsza niż w Niemczech, 21 razy mniejsza niż w USA.

Przystępując do tworzenia bazy energetycznej, kraj nasz nie miał własnego przemysłu budowy maszyn dla energetyki. Całe podstawowe urządzenia elektrowni — turbiny, kotły, transformatory, aparaturę — sprowadzano z zagranicy, przy czym nie zawsze można było korzystać z najlepszych osiągnięć techniki zagranicznej. Obecnie mamy własny potężny przemysł budowy turbin, budowy kotłów i własny przemysł elektrotechniczny. Nasze zakłady przemysłowe mogą obecnie skonstruować i zbudować każde nowoczesne urządzenie. Urządzenia pierwszej elektropięcioletki w turbinami o mocy po 150 tys. kilowatów każda, potężne turbiny, prądnice, transformatory dla wielkich elektrowni na Wołdze, urządzenia dla najsilniejszej i najpotężniejszej w świecie linii przesyłowej Kujbyszew — Moskwa o na-

pięciu 400 kilowoltów zostały zbudowane przez ludzi radzieckich, w zakładach radzieckich.

Moc produkcyjna radzieckich zakładów budowy maszyn energetycznych nie tylko zaspokaja nasze wewnętrzne zapotrzebowanie, lecz umożliwia również udzielanie wielkiej pomocy Chińskiej Republice Ludowej, wielu krajom demokracji ludowej, umożliwia eksport sprzętu energetycznego do innych krajów.

Jeśli weźmiemy pod uwagę tak decydującą przesłankę jak bogactwo zasobów energetycznych kraju, to można stwierdzić, że Związek Radziecki posiada je w rozmiarach umożliwiających osiągnięcie wyższego niż w USA poziomu rozwoju energetyki.

Wykryte dotychczas zasoby takich źródeł energii jak paliwo stałe, ropa naftowa, gaz naturalny i energia hydrauliczna wynoszą w ZSRR w przeliczeniu na paliwo umowne 1.590 miliardów ton, w USA — 1.550 miliardów ton, w Europie bez ZSRR — 730 miliardów ton, w Anglii — 175 miliardów ton, w Niemczech zachodnich — 245 miliardów ton.

Jeśli chodzi o zasoby energii wodnej w ZSRR, które można wykorzystać, to określa się je w wysokości 1.700 miliardów kWh przy czym najbardziej efektywną część zasobów hydroenergetycznych, których wykorzystanie możliwe jest przeważnie przez wielkie elektrownie wodne, oceniana jest na 1.200 miliardów kWh.

W Stanach Zjednoczonych w znacznym stopniu wykorzystano już najbardziej efektywne zasoby energii wodnej. Według oceny instytutu Edisonsa wszystkie opłacalne linie hydroenergetyczne, zwłaszcza we wschodniej części kraju, zostały już wykorzystane.

Związek Radziecki posiada pod tym względem przewagę, gdyż jego najbardziej efektywne zasoby energii wodnej położone we wschodnich okęgach kraju, praktycznie biorąc są jeszcze niekńnięte.

G.M. Malenkow omówił następnie szczegółowo problemy wykorzystania zasobów hydroenergetycznych Syberii.

Podobnie jak we wszystkich dziedzinach gospodarki socjalistycznej — mówił dalej G. M. Malenkow — również w dziedzinie energetyki Związek Radziecki zdecydowanie wkroczył na drogę jej rozwijania na

energię elektrycznej nie wyprzedzał rozwoju całej gospodarki narodowej.

Partia wysunęła zadanie zapewnienia dalszego wzrostu mocy energetycznych, aby energetyka wyprzedzała rozwój innych gałęzi przemysłu.

Partia wysunęła zadanie zapewnienia dalszego wzrostu mocy energetycznych, aby energetyka wyprzedzała rozwój innych gałęzi przemysłu.

nowym wyższym poziomie technicznym.

Chodził przede wszystkim o przejście do budowy wielkich elektrowni wyposażonych w agregaty o wielkiej mocy, przy stosowaniu wysokich parametrów pary. Już w ubiegłej 5-letce wzniesiono kilka elektrociepłowni o mocy 500—600 tys. kilowatów. Teraz jednak nie można się do tego ograniczać. Trzeba budować jeszcze potężniejsze elektrociepłownie — o mocy 900—1200 tys. kilowatów. Rozpoczęto już budowę tego rodzaju elektrowni bezpośrednio w okęgach, gdzie wydobywa się paliwo. W elektrowniach tych zainstalowane zostaną turbozespoły o mocy po 150—200—300 tys. kilowatów i kotły wysokiej wydajności.

Utworzenie jednolitego systemu energetycznego w europejskiej części ZSRR zapewni maksymalną zdolność manewrowania i oszczędność w dziedzinie zaopatrzenia gospodarki narodowej w energię elektryczną i w tym sensie oznacza to przejście energetyki na wyższy szczebel techniczny.

Szerokie perspektywy otwierają się w związku z opanowaniem nowego, niezmierznie bogatego źródła energetycznego — energii jądrowej — przez naszych uczonych i inżynierów. Zródło to, w którego pokojowym wykorzystaniu ZSRR wyprzedził inne kraje łącznie z USA, daje wielkie dodatkowe możliwości zwiększania mocy energetycznych. Uruchomienie i nagromadzenie doświadczeń w eksploatacji pierwszej na świecie elektrowni atomowej, nowe badania uczonych inżynierów radzieckich umożliwiły rozwinięcie na szeroką skalę prac w zakresie projektowania i budowy szeregu potężnych elektrowni atomowych.

W ten sposób, jeśli weźmiemy pod uwagę miniony okres, to okaże się, że Związek Radziecki dowiódł, iż zdolny jest w znacznie krótszym czasie niż Stany Zjednoczone osiągnąć analogiczne postępy w dziedzinie produkcji energii elektrycznej i w rozwoju całej energetyki. W bieżącej pięcioletce uczynimy nowy wielki krok w dziedzinie elektryfikacji, wykonując plan, zgodnie z którym produkcja energii elektrycznej wzrosła prawie dwukrotnie.

Możemy stwierdzić, że dla Związku Radzieckiego jest w pełni realne i możliwe do urzeczywistnienia w stosunkowo krótkim okresie zadanie prześcignięcia USA w dziedzinie produkcji energii elektrycznej.

Energetyka musi wyprzedzać rozwój innych gałęzi przemysłu

TOWARZYSZE!

Rozwiązanie podstawowego zadania ekonomicznego ZSRR wymaga dalszego ogromnego rozszerzenia produkcji, które powinno opierać się przede wszystkim na zdecydowanym wzroście wydajności pracy.

Wielokrotne zwiększenie produkcji, niezbędne do prześcignięcia pod względem ekonomicznym najbardziej rozwiniętych krajów kapitalistycznych, w małym tylko stopniu osiągnąć można przez liczebny wzrost siły roboczej. Już w szóstej pięcioletce wzrost produkcji przemysłowej powinien nastąpić w 85 proc. przez zwiększenie wydajności pracy.

Narówni z nieprzerwanym rozszerzeniem produkcji systematyczny i szybki wzrost wydajności pracy jest w Związku Radzieckim głównym środkiem maksymalnego zaspokojenia rosnących potrzeb ludności, a jednocześnie — głównym środkiem osiągnięcia wyższych niż w Stanach Zjednoczonych norm produkcji na głowę ludności.

Pokojowe współistnienie obozu socjalistycznego z kapitalistycznym to współzawodnictwo ekonomiczne dwóch światowych systemów społecznych, którego wyniki w ostatecznej instancji zadecydują o historycznych losach całej ludzkości.

Marxizm — leninizm uczy, że ekonomiczną podstawą zwycięstwa socjalizmu w tym współzawodnictwie jest zdolność socjalistycznego systemu gospodarki do zapewnienia wyższego w porównaniu z kapitalizmem poziomu wydajności pracy.

Cały bieg rozwoju historycznego w pełni potwierdził słuszność tej zasady komitetu tezy marksistowskiej, którą Lenin wysunął nieuleknie w okresie najpotworniejszego chaosu gospodarczego w naszym kraju, najgłębszego spadku poziomu wydajności pracy.

W obecnej chwili wydajność pracy w ZSRR jest 8-krotnie wyższa aniżeli w roku 1913. W tymże okresie wydajność pracy w Stanach Zjednoczonych zwiększyła się 2,2 raza, w Anglii — 1,4 raza, we Francji — 1,75 raza.

Tempo wzrostu wydajności pracy w ZSRR było takie, że obecnie pod względem wydajności pracy wyprzedziliśmy Anglię i Francję, a na razie pozostajemy jeszcze w tyle za USA.

Szybki wzrost wydajności pracy osiągnięty w naszym kraju zawdzięczamy wyższości socjalistycznego

sposobu produkcji, wielkiej twórczej pracy naszej partii nad przeprowadzeniem rekonstrukcji technicznej całej gospodarki narodowej i elektryfikacji kraju.

Powszechnie wiadomo, jak ogromną wagę przywiązywał Lenin do problemu elektryfikacji kraju. Jego słynna formuła: „komunizm — to władza radziecka plus elektryfikacja całego kraju” — najdobitniej wyraża poglądy naszego wodza i nauczyciela na decydującą rolę rozwoju energetyki w dziele budowy komunizmu.

Z prac Lenina i z uchwał partii opartych na jego nauce wiemy, że elektryfikacja całego kraju oznacza nie tylko stworzenie potężnej bazy elektroenergetycznej, lecz i przebudowę wszystkich gałęzi gospodarki narodowej na bazie nowoczesnej techniki.

Leninowskie ujęcie istoty i znaczenia elektryfikacji — oświadczył następnie Malenkow — wypływa z głębokiej oceny roli energii elektrycznej, jako podstawy nowoczesnej techniki i wzrostu wydajności pracy w gospodarce narodowej.

Można przy tym uważać za pewnik, że w dziedzinie zwiększenia wydajności pracy decydujące znaczenie ma szybsze tempo wzrostu stopnia nasycenia pracy energią elektryczną w porównaniu ze wzrostem wydajności pracy.

Jeśli sięgnąć w tej sprawie do doświadczeń krajów kapitalistycznych, to można przytoczyć następujące przykłady.

W przemyśle metalowym USA wydajność pracy w okresie od 1939 do 1953 r. wzrosła o 31 proc., zaś stopień nasycenia pracy energią elektryczną — o 60 proc.

Literatura ekonomiczna Stanów Zjednoczonych zawiera dane o tym, że w celu zapewnienia wzrostu wydajności pracy w przemyśle amerykańskim do roku 1962 o 35 proc. w porównaniu z rokiem 1950 — konieczne jest zwiększenie stopnia nasycenia pracy energią elektryczną o 84 proc.

Nasze nienadążanie za Stanami Zjednoczonymi w dziedzinie wydajności pracy wiąże się ściśle z niedostatecznym jeszcze nasyceniem pracy energią elektryczną.

Referat sprawozdawczy KC podkreśla, że nie doprowadziliśmy jeszcze do tego, by wzrost mocy energetycznych wyprzedzał rozwój całej gospodarki narodowej. Dyrekty-

TOWARZYSZE!

Żyjemy w okresie, kiedy z wyjątkową siłą uwidacznia się więź marksizmu-leninizmu z konkretnymi zadaniami epoki. Marksizm-leninizm uczy pojmowania rzeczywistości w jej rewolucyjnym rozwoju.

Wydarzenia rozwijają się korzystnie dla nowego ustroju społecznego, dla socjalizmu — mówił dalej G. M. Malenkow. Kapitalizm nie jest w stanie zwyciężyć socjalizmu. Na wspólnych przykładach osiągniętych w budowie nowego społeczeństwa w Związku Radzieckim, Chińskiej Republice Ludowej i we wszystkich krajach demokracji ludowej, na sukcesach Związku Radzieckiego i wszystkich krajów obozu socjalizmu w dziedzinie życia i polityki międzynarodowej narody świata coraz bardziej przekonują się o nieuchronności zwycięstwa socjalizmu i wyzwolenia ludzkości z ucisku kapitalistycznego.

Polityka przyjaźni i stosunków dobrego sąsiedztwa, zasady pokojowego współistnienia i współzawodnictwa gospodarczego między krajami o różnym ustroju społecznym nie są dla nas czymś przejściowym czy przypadkowym. Polityka taka i zasady te opierają się na niewzruszonym podstawie głównych tez socjalizmu naukowego, potwierdza je historia wzajemnych stosunków państw radzieckiego z krajami wielkimi i małymi, z krajami położonymi blisko i daleko.

Należy jednak pamiętać, że poko-

Marxizm — leninizm jest niezwyciężony

Współistnienie jest procesem dwustronnym i jego trwanie zależy nie tylko od Związku Radzieckiego, lecz także od krajów świata kapitalistycznego. Właśnie kraje te licząc, że wyczerpany pierwszą wojną imperialistyczną kraj nasz może się stać ich łatwym łupem, pogwałcili zasadę pokojowego współistnienia. Jak wiadomo, amerykańskie i angielskie koła rządzące odpowiedziały na zwycięstwo Wielkiej Rewolucji Październikowej daleko posuniętymi akcjami nadzwyczajnymi. To one zorganizowały interwencję zbrojną przeciwko naszemu krajowi. Co się tyczy Kraju Rad, to na przestrzeni swego istnienia prowadził on konsekwentnie politykę pokojowego współistnienia.

Socjalizm nie może być narzucony narodom siłą oręża, podobnie jak nie może być siłą oręża na długo zachowany i utrwalony stary, obumierający ustrój społeczny.

Lenin uczy, że przejście do kapitalizmu do socjalizmu, jako historyczny okres zastąpienia jednego światowego systemu społecznego innym systemem, stanowi całą epokę długotrwałego współistnienia i ekonomicznego współzawodnictwa socjalizmu z kapitalizmem.

Wiemy na podstawie naukowej teorii rozwoju społecznego, jak i na podstawie doświadczeń historycznego rozwoju społeczeństwa ludzkiego, że zastąpienie ustroju kapitalistycznego wyższą formacją społeczną — socjalizmem jest nieuchronne. Kiedy i jak to nastąpi, jakie będą formy przej-

ścia do socjalizmu — o tym zadecydują same narody krajów kapitalistycznych. Tylko one mogą zdecydować o losach swego państwa. Związek Radziecki i kraje obozu demokracji nie zamierzają ingerować w sprawy wewnętrzne innych państw.

Wszystkie narody powinny wiedzieć, że istnieje możliwość zapewnienia pokoju na długi okres czasu, jeśli oprze się stosunki międzynarodowe na zasadzie pokojowego współistnienia, wysuniętej po raz pierwszy i opracowanej teoretycznie przez twórcę państwa radzieckiego W. I. Lenina. Konkluzja Lenina o możliwości pokojowego współistnienia jest kamieniem węgielnym radzieckiej polityki zagranicznej.

Cały sens problemu pokojowego współistnienia sprowadza się do tego, czy w obecnych warunkach nieuchronna jest wojna między krajami wskutek różnic w ich ustroju społecznym, czy też nie. Przedstawiciele krajów obozu socjalistycznego odpowiadają na to pytanie przecząco.

Naszym upragnionym celem — powiedział w zakończeniu Malenkow jest wyeliminowanie wojny ze stosunków międzynarodowych, zapewnienie takiego umocnienia pokoju, iż ludzkość będzie mogła spokojnie i ufnie patrzeć w przyszłość, używać swe niewyczerpane możliwości twórcze wyłącznie do wszechstronnego rozwoju cywilizacji.

Przemówienie Malenkowa było wielokrotnie przerywane hucznymi, długotrwałymi oklaskami.

Międzynarodowa solidarność proletariatu — barierą dla sił wojny

TOWARZYSZE!

W referacie sprawozdawczym Komitetu Centralnego tow. N. S. Chruszczow nakreślił dorywajacy obraz wielkich wydarzeń, których uczestnikami byliśmy po XIX Zjeździe. Referat ten uogólnia doświadczenia walki naszej partii w dobie obecnej, zawiera głęboką marksistowsko-leninowską analizę sytuacji międzynarodowej i wysuwa nowe, olbrzymie zadania, stojące przed naszą partią, przed narodem radzieckim.

Naród nasz przeżył bohaterką drogę. Już w okresie przedwojennym zbudował on w zasadzie społeczeństwo socjalistyczne, obecnie zaś realizuje stopniowo przejście od socjalizmu do komunizmu. Na drodze tej piętrzyło się niemało trudności, których przezwyciężenie wymagało wyjątkowego wyczerpania sił, a niekiedy olbrzymich ofiar, zwłaszcza w okresie wojny.

Podstawa potęgi i żywotności naszego wielkiego państwa jest wykuty przez naszą partię leninowska sojusz chłopów i robotników. W naszych czasach potężny i niezłomny sojusznik robotniczej i chłopstwa kolchozowego jest fundamentem wspaniałej jedności moralno-politycznej naszego socjalistycznego społeczeństwa, fundamentem przyjaźni i braterstwa narodów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Aby zapewnić szersze zaspokojenie rosnącego zapotrzebowania ludności na artykuły żywnościowe oraz

zapotrzebowania przemysłu spożywczego i lekkiego na surowce rolne, partia i rząd radziecki dokonały szeregu nowych doniosłych posunięć, tu wymienić należy przede wszystkim — zwiększenie materialnego zainteresowania kolchozów i kolchozników, MTS i sowchozów w zwiększeniu produkcji rolnej oraz odpowiednio skorygowanie cen tych artykułów.

Należy podkreślić, że partia i rząd radziecki zwracają szczególną uwagę na podniesienie dobrobytu chłopstwa kolchozowego.

Partia nasza zawsze troszczyła się o wszechstronny rozwój przemysłu i transportu. Partia stale podkreśla przy tym priorytet rozwoju przemysłu ciężkiego, ponieważ od niego zależy rozwój zarówno rolnictwa, jak i innych gałęzi gospodarki narodowej, zwiększenie zdolności obronnej naszej ojczyzny socjalistycznej, dalszy wzrost dobrobytu ludności.

Z referatu tow. Chruszczowa wiadomo, że w ciągu szóstej pięcioletki zostanie wprowadzony w naszym przemyśle i w naszych instytucjach 7-godzinny dzień pracy. Okoliczność ta, jak również przewidywane poważne podwyższenie realnych płac robotników i urzędników oraz szeregu innych posunięć jest wyrazem szczególnej troski naszej partii, jaka zawsze przejawia ona w dziedzinie podnoszenia stopy życiowej mas pracujących.

bronii, aby — jeśli zajdzie tego potrzeba — móc skutecznie się obronić. Należy przypuszczać, że nasi przeciwnicy stracili już wiele złudzeń, jakie do niedawna jeszcze w tej sprawie żywili.

Jeśli chodzi o obronę interesów pokoju, wytworzyła się taka sytuacja międzynarodowa, o jakiej 10—15 lat temu mogliśmy jedynie marzyć.

Chodzi nie tylko o to, że minęły już czasy, kiedy Związek Radziecki był jedynym państwem socjalistycznym i znajdował się we wroгим otoczeniu kapitalistycznym oraz że obecnie powstała potężna ostoja pokoju — socjalistyczny obóz krajów Europy i Azji. Jeśli chodzi o obronę pokoju, różnie liczą naszych sojuszników również poza obrebram tego obozu.

W obecnych warunkach sprawy pokoju bronii nie tylko narody zjednoczone pod sztandarem socjalizmu, Przeciwno planom agresji występuje dziś otwarcie także niemało innych państw, zwłaszcza spośród tych, które jeszcze wczoraj całkowicie zależne były od imperializmu i dopiero obecnie wydostały się na samodzielną drogę życia narodowego. Narody i rządy tych krajów rozumieją, że prowadzona przez koła agresywne polityka przysotowywania wojny i tworzenia bloków militarnych zagraża zdobycy przez nie niepodległości.

W związku z tym należy wspomnieć o przełomowym dla świata znaczeniu dokonującego się obecnie rozpadu systemu kolonialnego.

Ruch antykolonialny obiał najszerze masy w Azji i zaczyna również coraz bardziej rozwijać się w Afryce.

Powszechnie wiadomo, że również w krajach kapitalistycznych rozwijał się na szeroką skalę antywojenny ruch mas ludowych — ruch obrońców pokoju.

Dotychczas agresorzy nigdy nie na potykali tak wielkich trudności w urzeczywistnianiu swych planów, dziś bowiem nie mogą już liczyć na posłuszeństwo i pokorę ludów przy realizowaniu swej polityki. Niemniej jednak nie powinniśmy spocząć na laurach, ani liczyć na to, że wszystko zrobi się samo.

Wiemy, jak wielkimi i różnorodnymi środkami dysponują jeszcze imperialiści, aby kontynuować wyścig zbrojeń i podsycać histerię wojenną, aby w tej atmosferze przygotowywać nowe plany agresywnej wojny.

Aby nie dopuścić do nowej wojny, powinniśmy robić o wiele więcej niż dotychczas dla nieustannego wzrostu we wszystkich krajach aktywności i zwerstałości przodujących sił społeczeństwa i szerokich mas.

Walka Związku Radzieckiego o pokój i bezpieczeństwo międzynarodowe

Po szczegółowej analizie sytuacji międzynarodowej zawartej w referacie tow. N. S. Chruszczowa, nie ma potrzeby omawiania bieżących wydarzeń i licznych posunięć, w których znajduje wyraz inicjatywa pokojowa rządu radzieckiego w ubiegłym okresie. Można jedynie podkreślić olbrzymie międzynarodowe znaczenie poszczególnych wydarzeń ubiegłego roku i naszej ogólnej tendencji w dziedzinie polityki zagranicznej do złagodzenia napięcia międzynarodowego.

Wymienić tu należy przywrócenie przyjaznych stosunków z bratnim narodem Jugosławii rozwijających się obecnie coraz lepiej nie tylko z korzyścią dla obu naszych państw, lecz również z korzyścią dla sprawy umocnienia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Kontynuowanie niernormalnych stosunków, jakie istniały w ciągu kilku lat między Związkiem Radzieckim i Jugosławią, byłoby na rękę wyłącznie wrogom pokoju.

Z szerokim oddźwiękiem spotkały się propozycje Związku Radzieckiego w sprawie utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie. Rząd radziecki popiera w całej rozciągłości propozycje Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Azji. Związek radziecki kontynuuje swą konsekwentną walkę o redukcję zbrojeń i zakaz broni atomowej.

Szczególne miejsce zajmuje konferencja szefów rządów czterech mocarstw, która odbyła się w Genewie w lipcu ubiegłego roku. Wykazała ona dobitnie, iż istnieją realne możliwości złagodzenia napięcia międzynarodowego, poprawy stosunków ZSRR z głównymi mocarstwami drugiego obozu. Jednakże dalszy bieg wydarzeń ujawnił, że na drodze do

Dalecy jesteśmy od twierdzenia, że już teraz czyni się wszystko co jest konieczne, aby uniemożliwić nową wojnę. Często jeszcze pozostajemy pod przemożnym wpływem tych przyzwyczajęń i szablonów, które wytworzyły się w przeszłości, przed drugą wojną światową, a które dzisiaj przeszkadzają w rozwijaniu nowych, szerszych i bardziej aktywnych form walki przeciwko wojnie. Często jeszcze grzeszymy niedocenianiem nowych możliwości, jakie stanęły przed nami w okresie powojennym. Przejawiało się to również w pracy Ministerstwa Spraw Zagranicznych, na co wskazał w porę Komitet Centralny naszej partii.

W dziedzinie polityki zagranicznej partia nasza bierze za punkt wyjścia konieczność jak najpoważniejszego uwzględnienia konkretnych warunków, konieczność zrozumienia danej sytuacji i perspektyw rozwoju historycznego. Leninowskie powiązanie pryncypialności i elastyczności w prowadzeniu polityki zagranicznej — oto co zapewnia naszej partii sukcesy w rozwiązywaniu zagadnień międzynarodowych.

Nasze dążenie do tego, by obronić pokój i nie dopuścić do nowej wojny światowej opiera się na niezłomnej wspólnocie krajów socjalizmu i na stale wzrastającym poparciu tych krajów niesocjalistycznych.

Wszyscy wiedzą, jak wielkie znaczenie dla sprawy umocnienia pokoju ma stanowisko takich krajów jak Indie, Burma, Indonezja, Egipt i inne.

W naszej walce o pokrzyżowanie planów zwolenników wojny powinniśmy zgodzić na nauka leninowska uwzględniać fakt, że między uczestnikami różnych bloków agresywnych istnieją i pogłębiają się sprzeczności ekonomiczne i polityczne nieuniknione w sytuacji w której najsilniejsi uczestnicy tego rodzaju bloków dążą do umocnienia swych imperialistycznych pozycji kosztem partnerów. Sprzeczności te osłabiają siły agresywne i zwiększają możliwości obrony pokoju.

Interesy pokoju i walki przeciwko niebezpieczeństwu nowej wojny wymagają, by sorawu jednolity klasy robotniczej znalazły się w centrum uwagi zarówno partii komunistycznych iek i socjalistycznych.

Jeśli klasa robotnicza zapewni jedność swych szeregów, międzynarodowa solidarność proletariatu stanie się nieprzezwyciężoną barierą dla sił wojny. Wojny nie będzie, jeśli klasa robotnicza rzeczywiście zjednoczy swe siły i konsekwentnie wykazywać będzie zdecydowaną wolę obrony pokoju.

Po krachu hitleryzmu i utworzeniu miłującej pokój Niemieckiej Republiki Demokratycznej nie ma dziś na kontynencie europejskim takiego państwa agresywnego, które w obecnych warunkach zdecydowałoby się rozpocząć nową wojnę światową dokonując napaści na Związek Radziecki lub na kraje demokracji ludowej. Inne są dziś w Europie czasy, niż przed wojną, kiedy to Niemcy hitlerowskie, krok za krokiem, rozpętały drugą wojnę światową. Nie możemy jednak nie liczyć się z planami remilitaryzacji Niemiec zachodnich, które już zostały wciągnięte do takich agresywnych usropowień militarnych jak pakt północno-atlantycki i Unia Zachodnio-Europejska. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że remilitaryzacja Niemiec zachodnich pogłębi sprzeczności i zwiększy możliwości konfliktów również między samymi krajami imperialistycznymi.

Każdy rozumie jak wiele zależy — jeśli chodzi o zapewnienie pokoju powszechnego — od zdecydowanej poprawy stosunków między Związkiem Radzieckim, a Stanami Zjednoczonymi. Sądymy, że jest w tym za interesowany zarówno naród radziecki jak i naród amerykański, jak wreszcie narody innych państw. Kierując się tymi względami rząd radziecki w znanym piśmie tow. N. A. Bułganina do prezydenta USA D. Eisenhowera zaproponował zawarcie układu radziecko-amerykańskiego o przyjaźni i współpracy. Ustosunkowanie się rządu USA do tej propozycji radzieckiej świadczy, że w Sta-

nach Zjednoczonych silne są obecnie pozycje zwolenników tych kół, które dążą do rozwiązania nieuregulowanych problemów nie w drodze rokowań, lecz w drodze wojny i że koła te wywierają pewien wpływ na prezydenta i rząd.

Niezmiennie pozostaje również nasze dążenie do polepszenia stosunków z W. Brytanią. Zapowiedziana podróż czołowych mężów stanu naszego kraju do Anglii stwarza nową możliwość osiągnięcia lepszego zrozumienia wzajemnego i podjęcia wspólnych wysiłków zmierzających do dalszego złagodzenia napięcia międzynarodowego.

Związek Radziecki dąży także do nawiązania przyjaznych stosunków z Francją, której obecny rząd wyraził życzenie poprawy stosunków francusko-radzieckich. Ponieważ rząd Francji wykazał przy tym szczególne zainteresowanie problemem rozbrojenia, będziemy wraz z Francją dążyć do osiągnięcia określonego zwrotu w rozwijaniu tego problemu. Należy przypuszczać, że umocnienie pozycji sił demokratycznych w ostatnich wyborach do parlamentu będzie temu sprzyjało.

Państwo nasze opowiada się i opowiada za rozwojem przyjaznych stosunków ze wszystkimi krajami — wielkimi i małymi. Ma ono zwłaszcza nadzieję, że takie mają być stosunki jego z Turcją i z Iranem i z Pakistanem i z Japonią. Dobre stosunki tych krajów ze Związkiem Radzieckim nie mogą nie odpowiadać ich żywotnym interesom.

Aby rozszerzyć jak najbardziej front walki o pokój, nasza partia i rząd radziecki rozwinęły te walkę pod sztandarem zmniejszenia napięcia międzynarodowego.

Przyczyniać się do zmniejszenia napięcia w stosunkach międzynarodowych mogą nie tylko dyplomaci i politycy, lecz także działacze na polu gospodarczym i kulturalnym, zarówno oficjalni przedstawiciele państw, jak i wszyscy inni, którzy przyczyniają się do rozwoju współpracy i przyjaznych stosunków między państwami w takiej czy innej dziedzinie działalności państwowej, społecznej czy prywatnej.

Towarzysze! Partia nasza i rząd radziecki zawsze stóia na straży interesów pokoju. Polityka zagraniczna naszego państwa prowadzona jest pod kierownictwem partii komunistycznej i Komitetu Centralnego. To właśnie jest przede wszystkim gwarancją sukcesów w dziele umacniania pozycji Związku Radzieckiego na arenie międzynarodowej, w dziele obrony pokoju na całym świecie.

Zarówno nasze poważne sukcesy osiągnięte w sprawach dotyczących wewnętrznego życia kraju, jak i ważne osiągnięcia w dziedzinie polityki zagranicznej zawdzięczamy temu, że po XIX Zjeździe Komitet Centralny stosował leninowską zasadę koleizalności kierownictwa. Popierany przez całą partię Komitet Centralny wystąpił zdecydowanie przeciwko obcemu duchowi marksizmu-leninizmu kultuwalnej jednostki, który odegrał w pewnym okresie tak ujemną rolę. Można wyrazić przekonanie, że obecny Zjazd całkowicie zaoprobuje tę pryncypialną uciec kwestii.

Można nawet powiedzieć, że nigdy dotąd Komitet Centralny naszej partii, jego prezydentum nie zaimowało się tak aktywnie sorawami polityki zagranicznej, jak w minionym okresie.

Partia i rząd radziecki osiągnęły pewne sukcesy w dziele zapewnienia pokoju. U podstaw tych sukcesów leży stały wzrost materialnych i duchowych sił naszego narodu i całego obozu socjalizmu.

We wszystkich krajach świata rosną szeregi naszych przywódców i sojuszników, którzy — tak samo jak i my, komuniści — pragną zapewnienia pokoju, pragną położenia kresu wojnom imperialistycznym i którzy przekonani są coraz bardziej, że dzisiaj zapobieżenie nowej wojnie w dużym stopniu zależy od świadomości i aktywności narodów.

Wraz z innymi krajami obozu socjalizmu Związek Radziecki stoi na przednich pozycjach walki o pokój i zwycięstwo komunizmu. Nigdy jeszcze zwarłość naszych szeregów oraz wiara w ostateczne zwycięstwo nie były tak wielkie jak dziś!

Nasze wspaniałe budownictwo i nasza konsekwentna walka o pokój, odpowiadają interesom wszystkich narodów, całej ludzkości!

(Przemówienie tow. Mołotowa orzerywane było wielokrotnie huczonymi, długo niemilkącymi oklaskami).

Zasadnicze zmiany w sytuacji międzynarodowej i możliwość zapobieżenia nowym wojnom

Druga wojna światowa była poważną próbą radzieckiego socjalistycznego ustroju społecznego i państwowego. Próba ta dowiodła, że państwo socjalistyczne, ciesząc się bezgranicznym poparciem narodu, posiada niewyczerpane siły duchowe i materialne.

Stosunki między ZSRR, Chińska Republika Ludowa i innymi krajami socjalistycznymi rozwijają się na trwałej przyjacielskiej podstawie, że przyswicia im jedność głównych celów. Wypróbowane kierownictwo partii komunistycznych i robotniczych zapewnia krajom socjalistycznym nieustanny marsz naprzód. Seośród wszystkich wydarzeń ostatniego czasu należy wyodrębnić sukcesy budowy socjalizmu w Chinach, sukcesy, które nabrały osromnego rozmachu godnego zaiste wielkiego narodu chińskiego. Wszystko to umożliwiło ukształtowanie się potężnego obozu krajów pokoju, demokracji i socjalizmu.

Utworzenie tego obozu ma wyjątkowo doniosłe znaczenie międzynarodowe. Doświadczenie państw należących do tego obozu demonstrując różnorodność dróg w dziele budowy socjalizmu w niespotykanym stopniu zwiększa możliwości i skalę wpływów socjalizmu. Obóz ten jest równocześnie niezłomną ostoją klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy w ich walce o swoje prawa i poprawę warunków bytu w krajach kapitalistycznych.

Obecnie na równi ze światowym systemem kapitalistycznym istnieje także światowy system socjalistyczny. Historia postawiła na porządku dziennym sprawę pokojowego współistnienia tych systemów. Oczywiście, należy liczyć się z tym, że rozbieżności i spory między nimi są nieuchronne. Dlatego należy dać jasną odpowiedź na pytanie, jak powinny być rozwiązywane istniejące i zarysowujące się w toku wydarzeń sporne problemy.

Prowadza do tego tylko dwie drogi: droga rokowań i pokojowego uregulowania rozbieżności albo droga wojny. Innych dróg nie ma. Związek Radziecki i wszystkie inne kraje socjalistyczne zdecydowanie odrzucają drogę wojny. Dążymy do tego, aby również zwolennicy przeciwstawnego systemu uznali zasadę pokojowego współistnienia obu systemów.

Marksizm-leninizm uczy, że z jednej strony w warunkach imperializmu istnieje ekonomiczna podstawa wojen i że z drugiej strony imperializm sam rodzi siły społeczne, które dążą do położenia kresu wojnom imperialistycznym i samemu imperializmowi.

Nie można oczywiście nie liczyć się z faktem, że najbardziej agresywne koła imperializmu snują plany

obliczone na to, by cofnąć wstecz rozwój historii. Jak wiadomo, tego rodzaju dążenia znalazły wyraz w planach „powstrzymania“, a zwłaszcza w planach „wyzwalania“, w planach przepojonych duchem agresji przeciwko krajom socjalizmu. Jednakże inna rzecz — snuć tego rodzaju fantastyczne plany przywrócenia przemocą kapitalizmu w krajach socjalistycznych, a zupełnie inna rzecz — możliwość ich realizacji w obecnych warunkach, gdy całe dzieje istnienia i rozwoju ZSRR wspaniale dowiodły, iż plany takie są nierealne.

W okresie poprzedzającym drugą wojnę światową, Związek Radziecki bronił konsekwentnie interesów pokoju oraz wzywał inne państwa do zjednoczenia się w celu przeciwdziałania rozpętaniu nowej wojny światowej.

Siły Związku Radzieckiego — jedynego w tym czasie państwa socjalistycznego — i sympatyzujących z nim miłujących pokój ludzi w innych krajach były wówczas niedostateczne, aby udaremnić wojenne plany najbardziej agresywnych krajów imperializmu. W takiej właśnie sytuacji rozpoczęła się druga wojna światowa.

Druga wojna światowa w większym jeszcze stopniu niż pierwsza uświadomiła i zahartowała wiele milionów ludzi.

W toku drugiej wojny światowej i po jej zakończeniu w szeregu państw zrodziły się, powstały i zespoliły także nowe siły społeczne i polityczne, których pojawienie się na arenie dziejowej w zasadniczy sposób zmieniło międzynarodową sytuację polityczną. Wojna, powodując niesłychane napięcie sił narodów, spowodowała równocześnie osromne zmiany w życiu politycznym, w szczególności w krajach Europy i Azji.

Obecnie istnieją dwa światowe obozy państw, które głęboko różnią się pod względem ustroju społecznego i państwowego.

Jeśli chodzi o pokój, interesy wszystkich narodów, bez względu na ustrój społeczny i państwowy tych lub innych krajów są zbliżone z interesami krajów obozu socjalistycznego, który ofiarnie broni pokoju na świecie, przyjaźni i współpracy między narodami.

Nie powinniśmy pomniejszać niebezpieczeństwa wojny, ulegając złudzeniu, że we wszelkich warunkach mamy zapewnić pokój i spokójne życie. Zawsze musimy być czujni i uważnie śledzić agresywne plany imperialistów.

Obecnie również w obozie sił wrogich socjalizmowi dobrze wiadomo, że posiadamy nieprzebrane możliwości materialne i osromne osiągnięcia techniczne — również w dziedzinie najnowszych typów najpotężniejszej i najbardziej różnorodnej

Prędzej - lepiej - taniej!

Jak już donosiliśmy w dniu 14 lutego br. odbył się zjazd przodujących robotników i racjonalizatorów woj. rzeszowskiego. Na zjeździe poruszono szereg istotnych problemów odnośnie rozwoju współzawodnictwa pracy i ruchu racjonalizatorskiego, a delegaci z zakładów pracy podzieliłi się doświadczeniami zdobytymi w okresie realizacji planu 6-letniego.

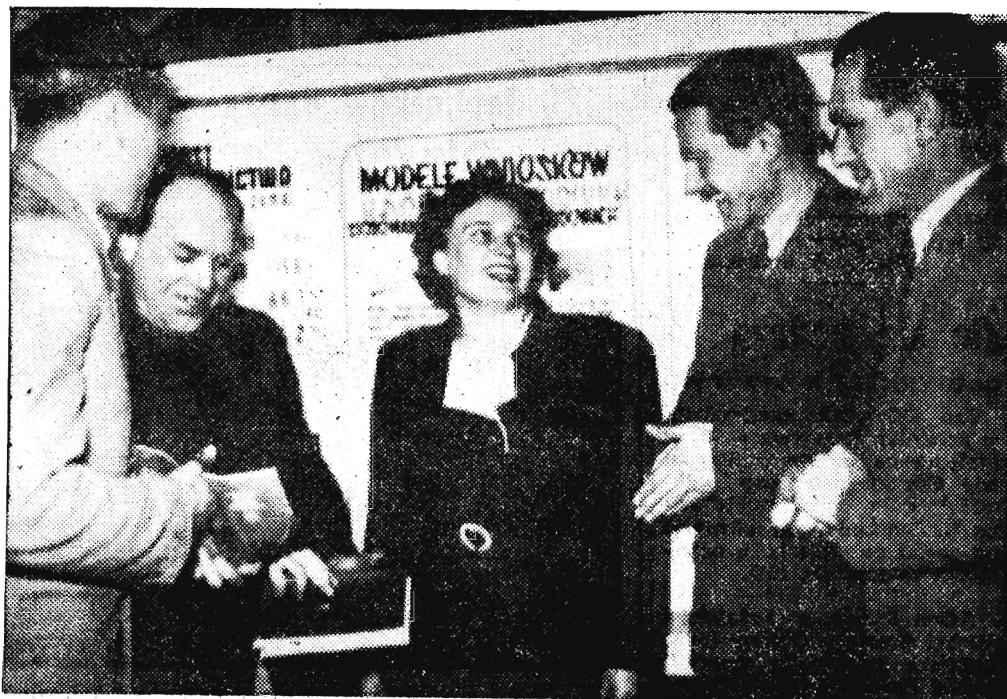
Poniżej zamieszczamy kilka zdjęć z narady.

W Kombinacie cukrowniczym P II w Przeworsku załoga skonstruowała przyrząd do szybkiego szlifowania zaworów. Wyszlifowany przy pomocy tego przyrządu zawór odciąża tokarki, gdyż przetwarzanie grzybków i gniazd zaworów staje się zbyteczne. Zastosowanie przy pracy na szlifierkach tego przyrządu skraca czas obróbki o 50 proc. na jednym zaworze.

Na zdjęciu: Bolesław Heubi z P II Przeworsk dzieląc się doświadczeniami z dziedziny racjonalizacji demonstruje uczestnikom narady przyrząd do szlifowania zaworów.

Zżywieniem rozmawiali w czasie przerwy przodownicy pracy i racjonalizatorzy.

Na zdjęciu: Bogumiła Czub przodująca instruktorka szkolenia metodą Kowalowa z Fabryki Firanek w Skopaniu, ob. Suski przelownik pracy hydraulik i elektryk oraz racjonalizatorzy Józef i Jan Bogaczowie z RPZB Rzeszów mówią o swoich osiągnięciach w planie 6-letnim.

„Do 1954 roku nie umieliśmy poradzić sobie z likwidacją wąskich gardeł. Wydawało się nam, że nie można pracować bez godzin nadliczbowych. Racjonalizatorem naszym, a m. in. i ob. Ciepielowskiemu zawdzięczamy usunięcie tych niedociągnięć. Udowodnili oni również w czasie dyskusji nad projektem planu 5-letniego, że „Sanowag” może produkować nie 12, ale 14 jednostek w ciągu jednego roku”. Oto wyjątki z notatek ob. Gielara z Sanockiej Fabryki Wagonów.

Na zdjęciu: Ob. Gielara notuje zagadnienia, które ma poruszyć w dyskusji.

Cenny pomysł racjonalizatorski zgłosił Kazimierz Guzik, Kazimierz Wilk i Jan Krzanowski z Krośnieńskich Zakładów Przemysłu Lniarskiego. Jest to przyrząd do ryflowania krążków na strugarce poprzecznej. Zastosowanie tego pomysłu skraca czas obróbki jednego detalu o 54 minuty. Warto dodać, że Kazimierz Guzik złożył 10 wniosków racjonalizatorskich, które już zostały zastosowane w produkcji.

Na zdjęciu: Przewodniczący WRZZ Stanisław Haber wręcza ob. Kazimierzowi Guzikowi dyplom „Przodującego racjonalizatora produkcji”.

Zdjęcia: W. Popliakowski
Tekst: M. R.

Nasze rozmowy

z korespondentami

Ruch korespondentów nie słabnie ani na chwile, stale zgłaszają się nowi ludzie chętni do współpracy z gazetą. Wraz ze wzrostem szeregów korespondentów wylaniają się nowe problemy, wątpliwości i pytania. W związku z tym wprowadzamy nową rubrykę „Nasze rozmowy z korespondentami”, w której chcemy raz w tygodniu podzielić się wiadomościami dotyczącymi rozwoju ruchu korespondentów oraz pokrótce omawiać najważniejsze sprawy korespondentów, co powinno się przyczynić do zaocnienia współpracy korespondentów z naszą gazetą.

Dzisiaj zamieszczamy nadesłany do nas list korespondenta Jana Kulca z Krzeszowa.

„SZANOWNA REDAKCJO!

W związku z tym, że Krzeszów n/Sanem z dniem 1 stycznia br. na skutek utworzenia nowego

powiatu w Leżajsku przeszedł z woj. lubelskiego do woj. rzeszowskiego, jako dotychczasowy korespondent „Sztandaru Ludu” w Lublinie obecnie pragnę być korespondentem „Nowin Rzeszowskich”.

Ponadto w mojej gromadzie znajduje się kilku innych korespondentów, którzy również chętnie nawiążą współpracę z Waszą redakcją. Ja i moi koledzy dołożyliśmy wszelkich starań, ażeby współpraca nasza wydała jak najlepsze owoce. Postaramy się pisać zarówno o osiągnięciach naszej gromady jak i o niedociągnięciach.

Nadmieniam również, że jako listonosz — na m-c luty br. zdobyłem około 46 prenumeratorów „Nowin Rzeszowskich” i będę starał się nadal o rozpowszechnianie Waszego pisma, zyskując dla organu KW PZPR „Nowin Rzeszowskich” jak najwięcej prenumeratorów.

Jan Kulca

W Stalowej Woli

W ciągu 1954 i 1955 roku w Stalowej Woli urodziło się 1.552 nowych obywateli. W okresie tym zawarto 341 małżeństw, a ilość mieszkańców miasta zwiększyła się o 2 tysiące.

Przydział zbóż na reprodukcję

(r) Województwo rzeszowskie otrzymało już przydział zbóż na reprodukcję. Pełne pokrycie zapotrzebowania obejmujące pszenicę jara i jęczmień, natomiast w owsie jest pewien niedobór.

Ziemniaki na reprodukcję i kontraktację oraz dla spółdzielni produkcyjnych będą dostarczone w ilości pokrywającej zapotrzebowanie. Rolnicy, którzy prowadzą reprodukcję zbóż i ziemniaków mają pierwszeństwo w zakupie nawozów sztucznych.

NASZ FELIETON

NAJAZD

O godzinie 14.00 zajął się ruch. Zajeżdżały samochody ciężarowe i osobowe. Z okien chat wyglądali ciekawscy. Dzieciaki wybiegały na pole zwabione sygnałami i warkotem samochodów licząc kolejno: jeden, dwa, trzy... siedem... gdzieś w dali słychać jeszcze syrenę „Warszawy”.

Tymczasem w sali szkolnej, zgromadzili się przedstawiciele różnych szczebli — od gromady począwszy, a na województwie skończywszy. Przybyli nie tracili czasu. Pomowcy gawędzili w kącie o warunkach klimatycznych, przedstawiciele Prezydium Powiatowej Rady Narodowej postawili wykorzystanie czasu na zwiedzenie obiektów spółdzielczych, bo... to pierwsze ich odwiedzin w spółdzielni. Inni z PZGS, z ZSCh, z zakładu pracy, z GS przechadzali się niecierpliwie po sali, palili papierosy, przezglądali bardziej i mniej krytyczne przemówienia przygotowane na zebranie spółdzielcze.

A czekać trzeba było długo. Minęła godzina 14, na którą było zwołane zebranie, 15, 16 i wreszcie o 17 czy to na pieszo czy pod-

wiezieni samochodami „przedstawiciele” zeszli się właściwi gospodarze zebrania — spółdzielcy.

Przewodniczący z racji tak wielkiej uroczystości „oblał” sukcesy, których wprawdzie trudno się było doszukać i spóźnił się kilkanaście minut.

Z chwilą gdy przewodniczący spółdzielni stanął za stołem i drżącymi rękami — nie wiadomo czy z zimna, czy z powodu „tremy” — zaczął rozwijać zwinięty w rulonik pęk papierków, na sali zapadła cisza. A ten powołując do prezydium kilku najbardziej wybitnych „przedstawiciele” i podsuwając im kolejno stolki, zaczął: „Droży towarzysze — spółdzielcy... zebraliśmy się po to, aby podsumować noweli dorobek, wskazać na braki i usunąć zło, które jeszcze w naszej spółdzielni istnieje...”. Te pierwsze słowa poruszyły nieco tych os tatnich z miejsca, tzn. kierowców.

— Wiesz co — szepcze któryś z nich — niestety ten przewidywany zwrot. Powinien przecież zwracać się do tych, których jest ogromna większość i zacząć... droży przedstawiciele.

Po odczytaniu sprawozdania przewodniczący otworzył dyskusję. Zdawałoby

się, że dyskusji nie będzie. Ale gdzież tam. Nie trzeba było długo czekać, bo już „przedstawiciele” z powiatowej rady stanął i rozpoczął „gadkę”. Mówił długo o słabych wynikach, o warunkach atmosferycznych, które wpłynęły na niską wydajność i w końcu usprawiedliwił swoją całoroczną nieobecność w spółdzielni z powodu... nawału pracy. Krótkie brawa i wstaje następny dyskutant, tym razem „przedstawiciele” z POM. Przemówienie jego było obszernie, podobne zresztą do poprzedniego, z tym, że nawiązał do głębokich orzek, do stosowania nowych metod uprawy, do kukurydzy i do zadłużenia jakie jeszcze spółdzielcy mieli w stosunku do POM. Trzeci dyskutant z PZR, czwarty z PZGS, piąty z ZSCh, z partii, z gromadzkiej rady narodowej, jeszcze tam ktoś „z ramienia” i ani się oglądając a tu już godzina 24-ta.

Spółdzielcy skuleni trochę z zimna, trochę zmudzeni przewlekłymi „gadkami” czekali zbawionego końca dyskusji, którego trudno się było doczekać. Ostatni mówca z ZMP wspominał jeszcze o młodzieży, o jej bohaterstwie szlaku bojowym.

Teraz już przewodniczący bez podsumowania i w hania przeszedł do drugiego punktu porządku obrad bo to i zarząd i komisje rewidycyjna i sąd koleżeńcki trzeba było wybrać, trzeba było jakoś te funkcje rozłożyć, no ale nikt nie odmawiał, nie oponował, ale chętnie przyjmował to co na niego nałożono. Znowu kilku „przedstawiciele” zabrało głos uzasadniając trafny wybór i przewidując, że stary przewodniczący będzie dobrze gospodarował, a to że wyniki spółdzielni dotychczas są słabe to... obiektywne przyczyny i trudności okresu przejściowego.

Zegar na ścianie sali szkolnej wybił godzinę pierwszą. Przewodniczący podziękował za wybór i zakończył zebranie. Wszyscy wstali i skierowali swoje kroki do drzwi. Pierwsi spółdzielcy, później za nimi przedstawiciele.

Na polu rozległ się warkot zapalanych motorów. — Udało się to dzisiaj zebranie obrachunkowe, przeciągło się, ale trudno było ograniczać dyskusję. Niech się wszyscy wygadają. — Tak jest, czy można tu było ograniczać i hamować dyskusję? Od tej dyskusji zależy będą przyszłe wyniki i przyszłe plony spółdzielni(?)

JAN KWIŁOSZ

Przyspieszyć dostawy mleka

(r) Plan operatywnego skupu mleka za styczeń w pełni wykonały powiaty: krośnieński, mielecki i jasielski.

Nów Zjednoczonych i Kanady projektowana jest budowa sztucznych wysp w odległości około 500 km od brzegu — w pasie długości około 2.500 km iącym od szerokości geograficznej przyładka Coed mniej więcej do miasta Norfolk.

Każda z tych sztucznych wysp spoczywać będzie na słupie stalowej konstrukcji i ma posiadać własną elektryczność, warsztaty mechaniczne, szpital oraz lotnisko dla helikoptera.

wg „Geographia”

ROZWÓJ SPÓŁDZIELNI PRODUKCYJNYCH W CHINACH

W czerwcu 1955 r. zarejestrowanych było w Chińskiej Republice Ludowej 656 tys. spółdzielni produkcyjnych, skupiających 16.900 tys. członków. W tym samym czasie ciężar gantkowy handlu prywatnego w ogólnokrajowych obrotach towarowych spadł do 45,9 proc. w porównaniu z 85,9 proc. w 1952 roku.

wg „Woprosy ekonomiki”

Natomiast słabo - powiaty kolbuszowski (48 proc.) i niżański (56 proc.). W powiecie kolbuszowskim 8 gromad nie dostarczyło ani jednego litra mleka. Są to gromady: Jagodnik, zalegający 800 litrów, Ostrowy Tuszowskie — 500 litrów, Niwiska — 2 tys. litrów, Siedlanka — 1.500 litrów, Zapole — 1.000 litrów, Przedbórz — 1.000 litrów, Domatków — 1.000 litrów i Wilcza Wola — 1.500 litrów.

Dostawy za pierwsze 10 dni lutego również nie przebiegają należycie. Najbardziej opóźniają się powiaty kolbuszowski i niżański, a zgodnie z planem przebiegają dostawy jedynie w powiatach mieleckim i krośnieńskim.

Obowiązkowe dostawy żywności przebiegają pomyślnie

(r) Obowiązkowe dostawy żywności za luty województwa nasze wykonało do 10. II. br. w 39,4 proc. Najlepiej realizacja dostaw przebiega w powiatach krośnieńskim i przemyskim (55 proc.), najslabiej w debickim i ropczyckim (28 proc.).

Dostawy zwierząt rzeźnych zakontraktowanych na styczeń wykonano z nadwyżką w 148 proc. Na luty do dnia 12 dostarczono 60 proc. zakontraktowanej trzody chlewnej.

KOTŁY PAROWE BEZ PALENISK

W oddziałach martenowskich niektórych hut radzieckich ustalone zostały specjalne kotły, stanowiące swego rodzaju nowość techniczną. W hucie im. Karola Liebknechta na przykład ustawiono 3 takie kotły: nie posiadają one palenisk, nie potrzebują węgla ani ropy. Woda w kotłach, wypełniająca metalowe rury, ogrzewana jest gorącymi gazami, odprowadzonymi z martenów. Gazy te, których temperatura dochodzi do kilkaset stopni, ulatniają się do tychczas bezużytecznie. Uzyskaną parę używa się do ogrzewania pomieszczeń fabrycznych, do poruszania młotów parowych i innych agregatów, a nawet do ogrzewania ciepłą parą przykładowych.

SZTUCZNY ARCHIPELAG U atlantyckich wybrzeży Sta-

CO SŁYCHAĆ w województwie?

● W miejscowościach oddalonych od ośrodków zdrowia w których ludność nie może korzystać z fachowej opieki lekarskiej. Wojewódzki Zarząd Gminnych Spółdzielni organizuje tzw. spółdzielnie zdrowia. W województwie rzeszowskim zorganizowano już 5 spółdzielni zdrowia: w Lutyczu (pow. Strzyżów), w Bledowej Tyczynskiej i Lubeni (pow. Rzeszów), w Nockowej (pow. Ropczycy) oraz w Lipniku (pow. Przeworsk). Dwie ostatnie znajdują się już w końcowym stadium organizacji. Dysponują one budynkami, w których znajdują pomieszczenia ambulatoria i pokoje przyjęć.

● Już w maju br. mieszkańcy gromad: Łęki Górne, Łęki Dolne i Zwiernik w pow. debickim otrzymają dawno upragnioną komunikację autobusową. Autobusy PKS będą kursować 4 razy dziennie. Należy zaznaczyć, że uruchomienie nowych linii autobusowych zadecyzowała mieszkańcy wspomnianych gromad staraniem Powiatowej Komisji Planowania Gospodarczego przy Prezydium PRN w Debicy.

Wybudują nową drogę

Gromadzka Rada Narodowa w Krasnem (pow. Rzeszów) podjęła uchwałę wybudowania w br. 2 km nawierzchni kamiennej na drodze we wsi. Prezydium GRN przeznaczyło na ten cel 40 tys. zł w gotówce z dochodów GRN i dobrowolnych składek ludności, a za zakup kamienia, zaś chłopcy tej gromady zwożą go bezpłatnie w ramach czynu społecznego. Ponadto GRN w Krasnem postanowiła w br. zadrzewić, również w ramach czynu społecznego, 2 ha parcel wokół Domu Kultury.

St. Lech koresp.

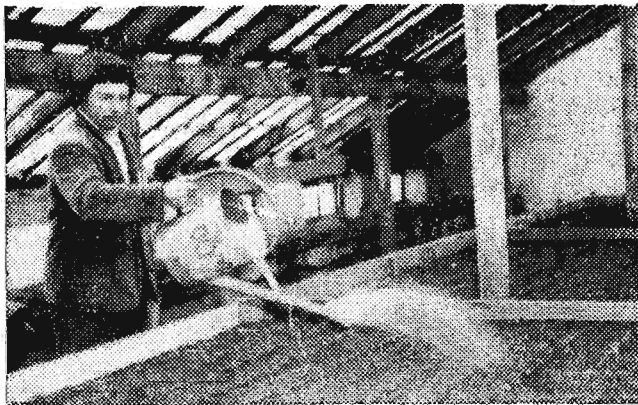
CHOĆ DOKOŁA ZIMA w cieplarniach już wiosna

Zima w pełni. Widać to na zdjęciu poniżej. Ziemię i drzewa okrywa grubo, śnieżny kożuch. Mimo tego w sklepach Mięlna, Rzeszowa, Stalowej Woli i innych miast naszego województwa pojawiły się jeszcze w dość niewielkich ilościach, pierwsze, zielone nowalijki — rabarbar, salata i szczypiorek. Skąd? — pytają ludzie.

O to samo zapytaliśmy dyrektora Ekspozytury Wojewódzkiej Centralnego Zarządu Handlu Owocami i Warzywami. Odpowiedź brzmiała — nowalijki, które pojawiły się w sklepach, pochodzą z większości z cieplarni PGR w Łańcucie i w Charzewicach. Za jakieś 2 tygodnie pojawia się na rynku większe ich partie pochodzące z innych źródeł.

Warzywa dostarczą spółdzielcze cieplarnie w Zabłotcach (pow. Sanok), w Krościenku (pow. Ustrzyki), w Baranowie i w Mokrzeszowie (pow. Tar-

nobrzeg), w Sośnicy (pow. Radymno), w Dachnowie (pow. Lubaczów), w Potoku (pow. Krośno) i w Jasionce (pow. Rzeszów). Do tego dojdą warzywa

z cieplarni PGR w Charzewicach, Łańcucie, Olesznie, Siarach oraz z cieplarni Technikum Ogrodnictwa w Ropczycach.

Odwiedziliśmy z fotoreporterem cieplarnię spółdzielni produkcyjnej w Dachnowie. Ogrodnik Michał Hypiak (na zdjęciu), podlewał właśnie salate i rzodkiewkę. Przypieka, że w pierwszych dniach marca będzie mógł dostarczyć na rynek Lubaczowa: głowy salaty i pęki rzodkiewek. Foto - Popijakowski

Czytelnicy piszą

Piekarnia — czy wędzarnia?

Historia zaczęła się od tego, że przed kilkoma miesiącami zamknięto z powodu wad technicznych piekarnię PSS mieszczącą się w Rzeszowie przy ul. 3 Maja 7. Przepalone rury wysłano do Krakowa i czekało na specjalistów z Pozna-

nia, którzy mieli przybyć, by wyremontować piec. Ponieważ ci ostatni jakos nie spieszyli się z przyjazdem, PSS na miejscu znalazła „specjalistę”, który zabrat się do naprawy pieca. Z tym wszystkim byłoby jeszcze pół biedy. Lokatorzy domu gdzie znajduje się piekarnia zaczęli odczuwać skutki remontu dopiero 3 bm. gdy zaczęto tzw. wypalanie pieca. Dym bowiem zaczął walić wszystkimi otworami. Przy dwudziestostopniowym mrozie w mieszkaniach nad piekarnią, trzeba było otwierać drzwi i okna.

Kiedy lokatorzy podnieśli alarm — zaczęły się interesować piekarnią i dymiącym piecem różne komisje, między innymi komisja zdrowia MRN ale właściwego defektu nie ustalono. Znalezione za to inne rozwiązanie „niewygodnego” zagadnienia — uznano, że przyczyną dymu są wietrzniki, których wyloty wychodzą do komina. Można by taką tezę przyjąć za słuszną, gdyby nie fakt, że wietrzniki były tam od 170 lat (tyle akurat liczy sobie ten budynek), a piekarnia funkcjonuje dopiero od czasu okupacji. I co ważniejsze żaden z mieszkańców nie uskarżał się dotąd na to, że mu dym wygrzał czy czuł drażnił krtań. Logicznie myślarz — powodu należy szukać tylko w wadliwym przeprowadzeniu remontu pieca przez domorostego specja.

Źle się kończą chuligańskie wybryki

Jan Sidorczyk zamieszkały w dzielnicy Rzeszowa — Drabiniance na weselu w Staroniu Górnej nietrzeźwy uderzył butelką w głowę Szymona B. Poszkodowany odwieziony został do szpitala, a napastnika zatrzymała MO.

Adam Szewc z Leżajska i Michał Szewc z Ożanny (pow. Leżajsk) na weselu poranili nożem Franciszka Cz. Obaj zostali aresztowani.

Franciszek Warzybok z Lubeni (pow. Rzeszów) zatrzymano został przez MO za chuligański wybryk, który na szczęście zakończył się bez tragicznych skutków. Zepchnął on mianowicie, z jadącego pociągu konduktora rewizyjnego.

Aresztowany też został T. Jakim z Białej (powiat Rzeszów), który będąc w stanie nietrzeźwym w restauracji „Przedownik” w Rzeszowie uderzył popielniczką w głowę ob. Władysława R. Pospოდowanego tego chuligańskiego czynu T. Jakim uciekł, lecz śledztwo przeprowadzone przez MO pozwoliło na ustalenie jego nazwiska.

Ogłoszenia drobne

Zguby

LUBOWICZ Zofii, skradziono legitymację służbową Nr 795 wydaną przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Rzeszowie, Pow. Zarząd Rolnictwa. G-034

PTAK Krystyna, zam. w Zaboborowie, zgubiła leg. Nr 244329 Zw. Zaw. Prac. Przemysłu Spożywczego wydaną w Rzeszowie. G-033

Pracownicy poszukiwani

TECHNIKA CHEMIKA do przeprowadzania analiz metalu i paliw zatrudni WYTWÓRNIA SPRZĘTU KOMUNIKACYJNEGO w DEBICY. Warunki pracy i płacy oraz mieszkaniowe do omówienia na miejscu. Podanie wraz z życiorysem należy kierować do Działu Kadr WSK — Debica. K-067

INŻYNIERA MECHANIKA względnie TECHNIKA MECHANIKA posiadającego znajomość sprzętu budowlanego na stanowisko Głównego Mechanika zatrudni od zaraz Wojewódzkie Zjednoczenie Budownictwa Wiejskiego w Rzeszowie, Plac Zwycięstwa 3. Warunki płacy wg układu zbiorowej pracy w budownictwie. K-066

UNIEWAŻNIA SIĘ zagubioną w dniu 9 lutego 1956 r. pieczętowaną firmową z napisem: POWIATOWY ZWIĄZEK GMINNYCH SPÓŁDZIELNI „SAMOPOMOC CHŁOPSKA” w RADYMNIU, Zakład Transportu. K-064

Lodowisko łąci

Prośba mieszkańców Rzeszowa

Nie każdy lubi jazdę na narciach, łyżwach czy saneczkach. Ale i tacy w Rzeszowie są też. Dość pokaźna liczba nawet Ci dzieli się na tych, którzy posiadają tzw. sprzęt i odzież! tych, którzy nie mają ani jednego, ani drugiego. Tymczasem dobre warunki śnieżne dla narciarzy i oświetlone lodowiska nęca amatorów jazdy...

A w Punkcie Wypożyczenia Zimowego Sprzętu Sportowego w Rzeszowie jest 20 par rekawic, 10 par butów z łyżwami, 20 par łyżew bez butów, 10 par sanek, 70 par nart w tym 20 dla dzieci 30 par spodni narciarskich, kilkanaście par butów narciarskich, skafandrów, rekawic — oto całość sprzętu, w który wyposaża ten punkt Wielobranżowa Spółdzielnia Pracy Usług Różnych w Rzeszowie, zgodnie zresztą z założeniami, swojego Centralnego Zarządu.

No — teraz to jesteśmy już jak to się mówi — u siebie w domu. Nie będziemy zastanawiać się dlaczego ten

chłopiec smutno zerka na kolegów jeżdżących na nartach. Z całą pewnością usłyszał on w Wypożyczalni Zimowego Sprzętu Sportowego mieszczącej się przy ul. Podzamcze w Rzeszowie: — matych nart już nie mamy. Wypożyczone.

Frank musi chęć nie chęć zrezygnować z przyjemnej rozrywki. Nie pójdzie przecież do kółkożółtych z kół sportowych — „Stali” czy „Rescvi”. Tu wypożycza się potrzebny sprzęt (tylko za okazaniem legitymacji zrzeszeniowej. A on przecież nie okaże jej, bo jej po prostu nie ma. Takich jak on w wieku od 7 do 40 lat, którzy nie mogą wypczyżyc nigdzie sprzętu sportowego w Rzeszowie jest dużo. Około setki wchodzi ich codziennie z punktu przy ulicy Podzamcze z tzw. kwitkiem.

A gdyby tak uruchomiono jeszcze jedną wypożyczalnię sprzętu w Rzeszowie, albo lepiej wyposażono istniejącą. Takie przecież są potrzeby kilku dziesięciotysięcznego miasta. Bel.

120 techników opuści w czerwcu Studium Zaoczne

Absolwenci Studium otrzymują świadectwa dojrzałości

Kiedy zaczęto pracę w roku 1951, było zaledwie 40 osób. Teraz po pięciu latach jest ich aż 700. Wydział Zaoczny Szkolenia Zawodowego nr 191, istniejący przy technikum dziennym WSK pracuje w dwóch specjalizacjach: mechanicznej i elektrotechnicznej oraz posiada już dwa własne punkty konsultacyjne w Stalowej Woli i Mielcu.

Uczniami studium są pracownicy różnych zakładów pracy o dość poważnej rozpościoci wieku, bo od lat 16—50. Dość różnicowane są również zawody reprezentowane na studium. Obok pomocnika monteru uczestniczą w zajęciach kursu magistrzy ekonomii, pracujący w działach technicznych. Wszyscy bez wyjątku uczniowie z jednakowym zapalem uzupełniają luki

w swym wykształceniu technicznym. Obok przedmiotów zawodowych uczniowie korzystają z wykładów przedmiotów ogólnokształcących.

W przeciągu ostatnich pięciu lat szkołę opuściło już dwa pokolenia absolwentów. Łącznie było ich już 120. Ostatni absolwenci otrzymali świadectwa dojrzałości 12. II br. Było ich 11. Wręczenie świadectw odbyło się w czasie jednej z urzędzanych co 6 miesięcy uczniowskich konferencji omawiających sprawy organizacyjne i wyniki nauczania.

Najbliższa matura dla abiturientów studium odbędzie się w czerwcu tego roku. Jeśli egzaminy przejdą pomyślnie, świadectwa otrzyma 120 absolwentów, w tym pierwsze kobiety.

OBWIESZCZENIE

w sprawie obowiązku uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy na rok 1956.

W myśl rozporządzenia Ministra Finansów o zaliczce na podatek gruntowy na rok 1956, osoby będące właścicielami (posiadaczami, użytkownikami) gospodarstw rolnych oraz gospodarujące na gruntach państwowych lub na gruntach prywatnych przydzielonych do gospodarowania w trybie przepisów o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych, obowiązane są wpłacić zaliczkę na podatek gruntowy na rok 1956 bez specjalnego nakazu płatniczego.

ZALICZKA NA PODATEK GRUNTOWY NA ROK 1956 WYNOŚY 45% WYMIARU PODATKU GRUNTOWEGO NA ROK 1956.

ZALICZKA PŁATNA JEST W DWÓCH RÓWNYCH RATACH:

- I RATA DO DNIA 29 LUTEGO 1956 r.
- II RATA DO DNIA 15 MAJA 1956 r.

Raty zaliczki należy wpłacać bez wezwania bezpośrednio do rąk inkasenta podatkowego lub do kasy Prezydium Gromadzkiej (Powiatowej, Miejskiej) Rady Narodowej lub przekazać pocztowym.

Kto nie zapłaci raty zaliczki w terminie, narazi się na dodatkowe koszty za zwłokę oraz na przymusowe ściągnięcie raty zaliczki.

CHŁOPI! — regulujcie raty zaliczki w wyznaczonych terminach płatności. Szybkie wpłacenie zaliczki leży w waszym tylko interesie, bowiem uiszczone przez was kwoty podatkowe — wracają do rąk waszych w postaci szkół, żłobków, fabryk itp., dając równocześnie terenowym radom narodowym możliwość podejmowania zaplanowanych budżetem robót i inwestycji na cele ogólnej użyteczności. K-068

Wtorek 21 lutego

RZESZÓW

Dyżur nocny: Apteka Społeczna nr 6 ul. Czackiego 2

Dyżur dnia: Apteka Społeczna nr 4 ul. Dąbrowskiego 56

Straż Pożarna: ul. Mickiewicza 10, tel. 08

Pogotowie Ratunkowe: ul. Obońców Stalingradu 29, tel. 08

Pogotowie MO tel. 07

APOLLO (ul. W Hiberna) — Szeregowiec Browkin — godz. 16, 18.10, 20.20

PRZODOWNIK (ul. Pstrowskiego) — Podhale w ogniu godz. 17 i 19

WSK (ul. Dąbrowskiego) — Poręba na wieżę — godz. 17 i 19

WDK (ul. Okrzei 7) — Operacja konieczna — godz. 17 i 19

ŁAŃCUT

ZNICZ — Wielki przelom Uwaga: Repertuar kin podajemy wg informacji CWF

WOJEWÓDZKI DOM KULTURY ZW. ZAW. ul. Okrzei 7 — godz. 16 — Konkurs rysunkowy na temat przeczytanej bajki Krzemienieckiej „O pięknej królowie” — godz. 17 — Odczyt TWP — Główne założenia planu 5-letniego

PANSTWOWY TEATR ZIEMI RZESZOWSKIEJ — „Matrzysci” — godz. 17

Program I — na fall 1322 m
5.11 Muzyka poranna 5.30 Rozmaitości rolnicze 6.06 Muzyka taneczna 6.45 Gimnastyka 7.10 Wesole melodie i piosenki 7.40 Kalendarz radiowy 7.45 Bieżąca sztafeta 8.06 Muzyka ludowa 8.35 Utwory fortepianowe 9.00 „Julian Tuwim” — audycja dla klas XI 9.40 Audycja dla przedszkol 10.00 Melodie operetkowe 10.35 „Nadzieja” opowiadanie 10.35 Koncert 11.30 Muzyka i aktualności 12.10 Przegląd prasy 12.15 Utwory fletowe 12.30 Polskie melodie taneczne 13.00 Audycja dla wsi 13.10 „Nasza szkoła śpiewa” 13.40 Przerwa 15.30 „Rogas z doliny Roztoki” — odc. powieści 16.05 Warsztat polskiej archeologii — pogadanka 16.20 Koncert orkiestry mandolinistów 16.45 Muzyka organowa 17.00 Z życia Związku Radzieckiego 17.30 Z melodią i piosenką przez świat 18.20 Zagadka literacka 18.50 Odpowiadamy słuchaczom w sprawach międzyrodowych 19.00 Koncert rozrywkowy 19.40 Polska muzyka ludowa 20.25 Odtworzenie koncertu symfonicznego 21.25 Wiersze Ludwika Świątowskiego 21.35 D. c. koncertu symfonicznego 22.20 Muzyka taneczna.

Program II — na fall 367 m
5.06 Lużgini balet eg. pski 5.20 Gimnastyka 5.35 Melodie rozrywkowe 5.45 Kalendarz radiowy 5.55 Piosenki 6.10 Muzyka taneczna 6.40 Koncert orkiestry. Od godz. 7.10 do 9.00 transmisja pr. I 9.00 Przerwa 12.40 Muzyka dla wszystkich 14.10 Muzyka narodów kolo-nialnych 14.25 Muzyka baletowa 15.00 Koncert solistów 15.30 Radziecka muzyka ludowa 16.00 Koncert 17.00 „Archimedes” — słuchowisko dla młodzieży 17.30 „Na warszawskiej fall” 18.00 Utwory na gitarę 18.20 Koncert orkiestry 19.00 Muzyka i aktualności 19.25 „Ja ci przecież nie robię krzywdy” — felieton 19.35 Muzyka taneczna 20.00 „Próba” — audycja słowno-muzyczna 21.20 Pianści jazzowi 22.00 Kronika sportowa 22.20 „Navigare necesse est” — odcinek powieści M. Brandysa 22.40 Orff: „Cantilli Carmina” — kantata 23.30 Melodie na dobranoc.